

“True crime, wine, bed by nine”

En kvalitativ intervjustudie om varför just kvinnor fängslas av podcasts om verkliga brott

Alexandra Ilina

Institutionen för mediastudier
Enheten för journalistik, medier & kommunikation
Examensarbete för masterexamen i journalistik, 30 hp
Vårterminen 2022

Handledare: Christian Christensen

English title: *“True crime, wine, bed by nine”* A qualitative interview study on why women in particular get caught up in murder podcasts

Stockholms
universitet

Abstract

Among the countless genres of entertainment, true crime has been rising in popularity over the last decade. In this study, I examine why women listen to true crime podcasts (a new emerging form of audio journalism). Using an audience reception model and a qualitative perspective, I investigate how they create meaning from the content. Media can play an important role (either intentionally or unintentionally) in women's lives. By analysing how the audience interprets and uses a certain genre of podcasts, this study focuses on how they interact to process experiences within the awareness of violence presented within this media form.

By primarily applying previous research, as well as extensive work within the uses and gratifications theory and female reception studies (coupled with morbid curiosity and deviant leisure as supporting frameworks) in the analysis of the empirical material, I was able to gain a profound understanding of female individual practices, as well as how they legitimize their actions. Employing a qualitative method approach, I interviewed 20 women who listen to true crime podcasts, and conducted an in-depth narrative analysis on the true crime consumption mentioned by my participants.

Some distinct results based on the extensive material generated by the interviews were observed. The participating female podcast consumers cited that they listen to true crime podcasts to stay entertained and acquire information. Furthermore, they continue to listen despite the fact that many of them have experienced fear and are becoming more cautious about their surroundings. Ultimately, I discovered that the women in true crime podcast audiences are using this emerging media in unprecedented ways. My informants determined that they have shaped a collective identity and a virtual community where their voices are heard, and that they interface with true crime podcasts to process their own lives and interact with others about the reality of their lived experiences.

This work seeks to add depth to true crime podcasts and their audience reception, and research will hopefully be a contribution into understanding how media messages influence women who are obsessed with true crime.

Keywords: true crime, podcasts, audio journalism, listening behaviours, medial impact, motives, uses and gratifications, feminist reception, morbid curiosity, deviant leisure

Förord

Jag vill tacka mina deltagare som tog sig tid att medverka i studien och göra den möjlig att genomföra. Utan er och era åsikter och tankar hade denna uppsats inte blivit av.

Jag vill även rikta ett stort tack till min handledare Christian Christensen, som genom sin vägledning gett konsekvent goda råd under arbetets gång.

Stockholm, maj 2022

Alexandra Ilina

Innehållsförteckning

1. Inledning	1
1.1 Syfte.....	2
1.2 Frågeställningar.....	3
1.3 Avgränsning.....	3
1.4 Disposition.....	4
2. Tidigare forskning	5
2.1 Podcasten som medium.....	5
2.2 Podcast-journalistik.....	6
2.3 Podcasts – lyssnande och publikmottagande.....	7
2.4 Podcastpubliken.....	8
2.5 True crime och media	10
3. Teoretiskt ramverk	12
3.1 Uses and Gratifications theory.....	12
3.2 Morbid curiosity	17
3.3 Deviant leisure.....	19
3.4 Kvinnor och publikmottagning.....	21
4. Metod och material	25
4.1 Kvalitativt tillvägagångssätt.....	25
4.2 Hantering av urval	26
4.3 Översikt av metodval.....	28
4.4 Tematisk analys	30
4.5 Metodsammanfattning.....	30
4.6 Etiska överväganden	31
4.7 Åtgärdsförslag	32
5. Analys/resultatredovisning	33
5.1 Mental förberedelse.....	33
5.2 "Reality over fiction"	35
5.3 Morbid fascination för mördaren.....	36
5.4 Visuellt tillfredsställelse	37
5.5 Lockelsen av att ta reda på mer	38
5.6 Voyeuristisk relatering.....	39
5.7 Ett spännande narrativ.....	41
5.8 Social interaktion.....	42
5.9 Terapibehovet.....	44
6. Slutsats	47
6.1 Förslag till framtida forskning	51
7. Referenslista	53
8. Bilagor	60

1. Inledning

Podcasting är en ny form av journalistik, som i samband med digitaliseringen har revolutionerat sättet att berätta och rapportera om olika typer av händelser. Enligt Nováčiková (2021) använder media i allt större utsträckning poddsändningar specifikt för att distribuera information och komplett innehåll till sina mottagare. Hon menar att podden är en form av medborgarjournalistik och en produkt av media och journalistisk verksamhet. Podcasts har också blivit en genre inom ljudjournalistik som började användas av traditionella medier. Podden är även en relativt ny genre, som kombinerar inslag av både traditionell och modern journalistik och gör innehåll tillgängligt på olika medieplattformar.

Dalrymple (2019) menar på att podcast-journalistik är ett sätt för journalister att förnya sig genom att anta nya former av media för att hålla sin bransch flytande. Under 2000-talet blev podcasts mer polerade och professionella, men kämpade fortfarande för att få en betydande inverkan på mainstream-media i sin spridning till publiken. Allt detta förändrades 2014 när radioprogrammet *This American Life* producerade en spinoff om true crime i USA som fick namnet *Serial*. *Serial* satte podcastingen på kartan som ett högkvalitativt och efterfrågat alternativ till radio, där människor kunde anpassa sitt (true crime)-lyssnande efter sin egen smak (Dalrymple, 2019). *Serial* är en stor anledning till varför poddar i allmänhet har blivit så populära, och att true crime-genren i princip kan spåra sin födelse tillbaka till denna (Hodo, 2021).

Allmänhetens enorma intresse för brott är inte ett nytt fenomen. Enligt Nationalencyklopedin (u.å.) började verkliga berättelser om brott och förövare spridas redan under 1500-talet. Under mitten av 1980-talet skrev Katz (1987) att människor reagerar starkare på brott och våld mot personer, än vad de gör när det handlar om angrepp mot egendom. I samband med teknologins utveckling finns det idag ett ännu större utbud i den mediala framväxten (däribland true crime-podcasts) – vilket gör att studier om påföljden att konsumera verkliga brott blir ännu mer relevanta idag. Nationalencyklopedin (u.å.) beskriver själva podcasten (poddsändningen) som en publicering på internet, samt streaming av nedladdning av ljud med RSS-teknik. Med hjälp av RSS-tekniken kan lyssnare hämta eller abonnera poddsändningar

av sina favoritprogram och lyssna på dem direkt i en mediaspelare. RSS (Rich Site Summary) är ett standardformat för överföring av prenumererad information på internet.

I skrivande stund indikerar svensk statistik att true-crime genren (i likhet med USA) tillhör några av de mest lyssnade poddarna. *Spöktimmen* – en podcast om sanna kriminalfall och gåtfulla mysterier är Sveriges största kommersiella podcast. Den har nått ett omfattande lyssnarantal (i snitt 150 000 lyssnare i veckan), tillsammans med andra stora true crime-poddar som bland andra *P3 Krim*, *Motiv*, *Rättegångspodden*, *Seriemördarpodden*, *Mord mot mord* och *Fallen jag aldrig glömmet* med Hasse Aro. Samtliga av dessa poddar befinner sig på toppen bland Sveriges 100 mest populära podcasts enligt Bra Podcast (brapodcast u.å.).

Hancock och McMurtry (2017) menar på att en podcast-skräck har vuxit fram under de senaste tio åren. De beskriver skräkpodcasting som en mycket närvarande, populär och mångsidig genre (s. 1). Bruzzi (2016) förklarar även hon att denna genre fick sitt uppsving just i samband med den amerikanska podcasten *Serial* som kom ut 2014. Digitaliseringen gör det möjligt att lyfta rättsfall på ett sätt som inte tidigare har existerat. Ett verktyg för att engagera människor i frågor utanför ett område för underhållning, som har blivit just underhållning. Bland presentationerna till dessa podcasts kan lyssnaren fördjupa sig i läskiga och sanna mordfall, som i sitt narrativ på ett spännande sätt belyser ”världens allvarligaste ämne”. Här väcks frågor kring varför krimpoddar (true crime) är så pass dominerande. Varför har de så många lyssnare, vilka tillhör denna kategori och varför? Nedan kommer syftet att introduceras inom min studie att undersöka podcastpubliken och deras användningsmotiv. Jag kommer att titta närmare på vad som lockar en specifik delmängd av publiken och hur denna framväxande media inverkar på deras vardag.

1.1 Syfte

Denna studie mot publikmottagning är utformad för att förstå hur den deltagande kvinnliga publiken tolkar genren true crime och införlivar poddsändningar i sina dagliga liv.

Poddsändningar som gett röst åt en ny typ av journalistik som går längre än traditionella metoder genom ett engagerande berättande, som med sin distinkta stil och tonalitet inte bara når ut till massorna, utan också till en mer nischad publik. Studien gräver djupare i en utvald mediepublik för att presentera en mer holistisk förståelse för hur poddar och true crime-genren formar medielandskapet. I överlag en övergripande fråga gällande varför kvinnorna i

studien dras till detta medium och denna genre, och hur denna delmängd av informanter använder och skapar mening från denna typ av ”mörk” media. Detta med hjälp av teorin om användning och tillfredsställelse, kvinnliga publikmottagarstudier – samt morbida nyfikenhet och avvikande fritid som understödande ramverk.

1.2 Frågeställningar

Följande forskningsfrågor kommer att vägleda min studie när jag kartlägger hur denna media och den här genren talar till dessa kvinnor:

1. Vilka är de bakomliggande faktorerna som spelar in i de deltagande kvinnornas konsumtion av true crime-podcasts? Hur identifierar de sitt användande?
2. Vad har de för syfte med användningen, och hur tolkar och använder de informationen som presenteras?
3. Hur införlivar de sina egna erfarenheter i sina beslut om att lyssna på podcasts?

Med hjälp av vägledning från tidigare studier mot publikmottagning vill jag således komma fram till insikter i hur en viss mediepublik förstår och interagerar i anslutning till podcasten, med true crime som primärt huvudämne och intresse för lyssnande. Studien är relevant för att den utforskar och fokuserar på en ny framväxande form av journalistik, och dess roll för valda kvinnliga lyssnare rörande en kollektiv identitet och en virtuell gemenskap.

1.3 Avgränsning

Då kvinnor enligt min genomgående forskning av bland andra Vicary och Fraley (2010) och Boling och Hull (2018) är dominerande i konsumtionen av true crime och står för över 70 % av lyssnarna, väljer jag att avgränsa mig till enbart kvinnor i min studie. Genom att utforska medieanvändning kvalitativt via röster från kvinnorna i undersökningen, kan denna studie utifrån deras erfarenheter och interaktioner med podcast-media förhoppningsvis lägga till nya teoretiska insikter till publikmottagning. Tolkningarna är inte kategoriserade efter förutbestämde skalor, utan öppet kodade och unikt analyserade utifrån deras egna individuella perspektiv.

1.4 Disposition

Uppsatsen är disponerad enligt följande: inledningen introduceras med att beskriva mediet podcast och framväxten av true crime som genre. Vidare ges inblick i tidigare forskning gällande bland annat poddanvändning, kvinnor och true crime-konsumtion, vilka intentioner poddlyssnarna tycks ha, samt anslutningen mellan true crime och media. Inom det teoretiska ramverket presenteras teorin om användning och tillfredsställelse kombinerad med kvinnliga publikmottagarstudier. Understödjande ramverk är morbida nyfikenhet och avvikande fritid. Dessa ramverk i samband med den tidigare forskningen används under bearbetningen av empirin för att besvara studiens syfte och frågeställningar. Tillvägagångssätt, urval och val av metod berörs i avsnittet metod. Som metoddel har kvalitativa intervjuer använts och sedan transkriberats via olika teman med hjälp av en tematisk analys. Därefter redovisas själva studiens analys/resultat. Sammanfattningsvis presenteras en slutsats/diskussionsdel som knyter samman tidigare forskning, teori och resultat i syfte att nå en genomgripande summering, efterföljd av förslag till framtida forskning.

2. Tidigare forskning

Jag vill genom litteraturen, i synnerhet internationella studier som dominerar valda forskningsområde, koppla podcastmediet till forskning om publikmottagning. Podcasts har genererat en ny våg av journalistik och skapat en virtuell mötesplats för lyssnande. Medan den befintliga litteraturen om poddsändningar granskar mediet holistiskt, har mindre akademisk uppmärksamhet ägnats åt poddsändningar inom genre eller kön. Denna studie syftar till att fylla dessa luckor.

2.1 Podcasten som medium

Apple sporrade skapandet av poddsändningar med lanseringen av iPoden 2001, men mediet blev inte en del av sin tid förrän ungefär ett decennium senare (Bottomley, 2015, s. 169). Användare prenumererar på en podcast, eller söker och väljer den för streaming via elektroniska mobila enheter genom olika typer av webbtjänster. Boling och Hull (2018) benämner i sin studie att Edison Research under 2016 genomförde en nationell telefonundersökning bland personer i åldrarna tolv år och uppåt, för att öka sin förståelse för podcastpubliken. Forskare kom fram till att 55 % av befolkningen känner till termen "poddsändning" och 36 % har lyssnat på en podd (Boling & Hull, 2016, s. 94). Podcast är det ljudmedium som ökade mest i användning mellan 2019 och 2020 enligt Internetstiftelsens (2020) årliga undersökning "Svenskarna och Internet". Som ett relativt nytt medium representerar podcastproduktion ett underutforskat område av journalistik. True crime-poddar är som ovan nämnts en ny berättarform som har uppstått i samband med digitaliseringen, där lyssnarna kan fördjupa sig i fall, bilda sina egna teorier och ibland även följa utredningar i realtid.

Tidigare undersökningar har visat att poddpubliken inom genren true crime till övervägande del är kvinnlig (73 %) (Boling & Hull, 2018), och att lyssnare använder podcasts för nöje, bekvämlighet, och för att undfly tristess. Samtidigt hävdar forskare som Vicary och Fraley (2010) att kvinnor även i stor omfattning attraheras av true crime-genren i och med att de dras till kvinnliga huvudpersoner, och för att de känner att informationen de erhåller i berättelserna kan vara matnyttig för deras egen överlevnad. Detta belyser en intressant lucka då poddar och true crime-genren i föregående studier främst har setts som rent underhållningsdrivna (Boling, 2020, s. 6). Krimpoddarna återberättar fallen på ett så spännande sätt som möjligt för att

attrahera fler lyssnare, och är ett lättåtkomligt medium att konsumera i folks tidsbegränsade vardag. Cron (2012) menar att berättelser låter oss simulera intensiva upplevelser utan att vi faktiskt behöver leva genom dem. De hjälper oss också att vara aktsamma kring om det händer någon något hemskt, så vi lär oss själva att inte upprepa beteendet. Podden som medium och berättarform låter oss med andra ord lära oss något via vårt medvetande, utan att behöva ha den fysiska erfarenheten.

2.2 Podcast-journalistik

Journalisten Olivia Condous skriver i sin artikel i tidskriften *The City Journal* från 2021 att podcasts ger journalister en plattform för en ny typ av rapportering. Hon menar att ljudmedia har upplevt en enorm ökning i popularitet under de senaste tio åren, och att podden har utvecklats från att vara ett demokratiskt alternativ till radio till en nischgemenskap i det moderna medielandskapet (Condous, 2021).

Hodo (2019) belyser att podcasts ofta produceras av erfarna undersökande journalister, som under hela sitt berättande får hjälp av publikmedlemmar som använder internet och annan ny tids teknik för att engagera sig i brott. Enligt Williams (2020) har poddens frammarsch också utvecklat en ny typ av konfessionell journalistik. Med framväxten av podcasten utvecklas en ny form av bekännelsejournalistik när podcastkreatörer uttrycker sina åsikter och berättar tidigare historier på ett annat sätt. Podcasts kan ge frihet att utforska frågor på djupet och vara mer grafiska och ärliga.

Juliette De Maeyer är en fransk professor i journalistik, som i sin artikel i den amerikanska tidskriften *The Atlantic* betonar vikten av vad teknisk innovation också har gjort med journalistiken under de senaste två decennierna. Att det som behöver uppmärksammas är sensationalism, inte i egenskap av överdrivna fakta och händelser på ett felaktigt sätt, utan snarare i egenskap av våra sinnen, uppfattningar och förmimmelser. Bland de senaste innovationerna som har dykt upp finns ett befintligt format som kan uppfylla ett sådant alternativ – nämligen podcasts. Hon fortsätter med att podden har potential att få människor att känna saker, befriade från en objektiv eller neutral rapportering. Därigenom agerar podcastkreatörer inte bara i egenskap av journalister, utan även som berättare av en historia som tar med sina åhörare runt territorier som lyssnarna bryr sig om. Podcasten bygger en relation till sin publik bestående av både sensationer och förtrogenhet (De Maeyer, 2017).

Nee och Santana (2021) tar i sin studie upp podcasten som en ny populär form av ljudjournalistik, som verkar vara obegränsad av traditionella journalistiska metoder och begränsningar av deadlines och utrymme. Även om poddsändningar inte ersätter traditionella nyhetsformat, verkar de utvidga journalistikens räckvidd. Forskning har visat att digitala innovationer (så som mobiltelefoner och sociala medier) har potential att förändra journalistiken (Santana & Dozier, 2019). Allmänhetens bruk av smart phones, utrustade med podcastappar har sedan 2014 gett bränsle till detta distinkta ljudmedium och skapat vad vissa forskare har kallat "New Journalism" (Spinelli & Dann, 2019, s. 2) och en guldålder av podcasting (Berry, 2015).

Den mer personliga och pratsamma tonen i podcasts, tillsammans med digital redigering av en mängd ljudfiler för att skapa en övertygande berättelse, har erbjudit innehållsproducenter och publik spännande alternativ till traditionella medier (Newman, 2019; Shim, 2014). Spinelli och Dann (2019) skriver exempelvis att podcasten Serial som satte podcastlyssnandet på tapeten inte bara handlar om mord, utan istället verkar som en ny form av transparent journalistik, som på ett kreativt sätt berättar historier om ett allvarligt ämne. Dessa narrativa berättarelement kan enligt författarna vara värdefulla för att orientera publiken om seriösa frågor. På ett sätt är uppkomsten av det unika tillvägagångssättet att presentera nyheter i poddsändningar en form av en logisk förlängning av fortfarande skiftande normer för journalistiskt berättande – en som lägger tonvikten på den (dramatiska) historien och mindre på de (objektiva) nyheterna. Genom detta skulle man kunna säga att "berättelsen" blir det primära målet och "nyheterna" det sekundära.

2.3 Podcasts – lyssnande och publikmottagande

När det kommer till mottagandet av poddsändningar har forskare visat att sociala kontakter (särskilt de på sociala medier) är avgörande. Exempelvis så tittade McClung och Johnson (2010) på podcastanvändares motiv och fann att en viktig faktor för podcastanvändning var den sociala aspekten: användare uppskattar podcasts eftersom de tycker om att diskutera dem med vänner. Användare nämner även regelbundet portabilitet och möjligheten att göra flera saker samtidigt som de lyssnar på poddar, eller hur en podcast får deras pendling till jobbet att gå snabbare, som viktiga drivkrafter för användning (Perks & Turner, 2019). Många poddsändningar använder således en informell och avslappnad berättarstil, som är bekväm att lyssna på oavsett vad man gör.

Chan-Olmsted och Wang (2022) undersökte de drivande faktorerna bakom podcastlyssnande och varför lyssnarna väljer podcasten framför andra former av media. De fann att poddlyssnare föredrar underhållningsvärdet och informationen som poddsändningar tillhandahåller, samt att det är en bekväm typ av plattform. Jenkins (2000) i sin tur menar att publikforskningens uppdrag är en receptionsteori som ställer grundläggande frågor kring hur vi förstår media och vad det har för betydelse i våra liv. Detta förutsätter ett aktivt deltagande där man skapar betydelser och inte bara absorberar. När vi väljer en specifik genre som true crime, förutser vi hur berättelsen kommer att utvecklas. Vi inkluderar även betydelser från tidigare erfarenheter som inte är explicit närvarande.

Boling och Hull (2018) skriver att podcasting fyller en intressant nisch inom true crime som ett medialt fenomen. Denna framväxande media erbjuder enligt författarna publiken möjligheten att både delta i utredningen, och se helheten kring ett fall. De menar på att krimpoddar är detaljrika i sina innehåll och vanligtvis upprätthåller extremt detaljerade webbplatser, publicerar domstolsdokument, ärendehandlingar och foton av bevis och personer relaterade till fallet. Som ett resultat av att erbjuda en mängd olika sätt för publiken att engagera sig har krimpoddar genererat en mycket deltagande onlinepublik. Traylor (2019) undersökte på liknande sätt publikens intresse för true crime som även innefattade podcasts, och fastställde bland annat två nyckelelement för publikens användning: att true crime-publiken är detaljorienterade och vill ansluta till historien, och att det finns plattformar som erbjuder mobilitet för lyssnande (s. 30).

2.4 Podcastpubliken

Vicary och Fraley (2010) skriver i sin amerikanska forskningsrapport att 70 % av alla true crime-konsumenter är kvinnor. Kvinnor föredrar true crime i och med att de tar del av ett narrativ som kan hjälpa kvinnan att undvika (eller fly) från en potentiell angripare. Kvinnor är mer benägna att frukta att bli brottsoffer, vilket i sin tur kan skapa en evolutionär fördel genom att de lär sig av andras negativa erfarenheter. Den ojämna könsfördelningen beror enligt författarna på informationsvärdet och belyses av tre motiv: kvinnor lockas av information som innehåller tips om självförsvar, gärningsmannens motiv och kvinnliga brottsoffer (s. 82).

En undersökning i Westwood One Podcast Network (USA), visar att män faktiskt överträffar kvinnor i lyssnarantal inom alla genrer förutom just storytelling/drama – som också innefattar

true crime. Detta indikerar på att skillnaderna gällande män och kvinnor i relation till genren kanske är ännu större än de verkar. Boling och Hull (2018) har i sin studie upptäckt ännu större frekvenser än Vicary och Fraley, och enligt dem är så mycket som 73 % av true crime-poddlyssnarna kvinnor. Inom litteraturen har kvinnor sagt sig ha ett större intresse för denna konsumtion, om man istället jämför med män som föredrar berättelser om krig eller historier som lutar åt det mer fiktiva hållet (Harrison & Frederick, 2020, s. 7).

Enligt Cassibry (2017) forskning har kvinnor en större fallenhet att konsumera true crime för att de är mest benägna att oroa sig över att bli offer för brott. I likhet med resultaten från Vicary och Fraley (2010), kan podcasts om sanna brott ge kvinnor tips för att förbereda dem inför en attack. Hon hävdar att faktorerna rädsla och adrenalin spelar en roll i varför publiken dras till true crime. Boling och Hull (2018) menar på att kvinnors intresse för true crime-poddar har att göra med att de dras till utsatthet, men även till den kvinnliga protagonisten. De kan också använda true crime som ett sätt att fly vardagen. Studien sammanfattas med att kvinnor genom att lyssna förbereder sig inför sociala interaktioner, och därmed ges möjlighet att engagera sig i djupare diskussioner om true crime. Boling skriver även i en separat avhandling från 2020 att kvinnliga lyssnare visar sig vara mer benägna än män att använda true crime-poddarna för social interaktion, flykt och voyeurism.

Traylor (2019) nämner i sin studie att eftersom kvinnor ofta kan sympatisera med offren i true crime-berättelserna, tenderar de att gilla genren. Hon menar också att när kvinnor kan se delar av sig själva eller sina nära och kära är "de mer investerade i resultatet av att känna att det här kan vara jag" (s. 28). I enlighet med Traylor talar Sacks (2017) om igenkänningsfaktorn att kvinnor också använder true crime-poddar som ett utlopp för sina egna personliga trauman. Poddarna rättfärdigar kvinnors konsumtion av true crime och riktar även kritik mot det patriarkala samhälle som "tabubelagt" denna konsumtion. True crime-genren injicerar rädsla i de kvinnliga lyssnarna, men erbjuder också en plats för dem att bygga gemenskap med andra kvinnliga fans. Här skapas en plattform för feministiska värderingar i form av en säker plats. True crime-podden erbjuder ett terapeutiskt värde och ett pedagogiskt utrymme för kvinnor som själva vill undvika trauma, och även en mer lättsam ton som gör det enklare att lyssna (Sacks, 2017).

2.5 True crime och media

True crime-poddar erbjuder alla användare möjligheten att "njuta" av brott genom att presentera fiktiva berättelser av verkliga händelser. Forskare har undersökt betydelsen av narrativet och brottats med definitionen av det som underhållning. Biressi (2004) menar på att poddarna ifrågasatt idén om en "sårkultur", där personliga trauman och mediedriven populärkunskap samverkar för att producera ett socialt medieutrymme (s. 401). Enligt Skolnik (2017) kommer sanna brottshistorier aldrig vara en bristvara förrän vårt samhälle är bättre på att förebygga våld. Boling och Hull (2018) skriver att true crime nu har blivit mer acceptabelt att prata om vilket inte tidigare var fallet, då man blev dömd på ett negativt sätt om man diskuterade genren och tyckte om den. Stahl (2017) menar att sanna brottsberättelser tilltalar våra känslor av sårbarhet, mottaglighet och rimlighet, vilka är nyckeln till att avgöra varför true crime är så övertygande.

Enligt Cassibry (2017) dras människor till morbida media för att det fungerar som glasögon, i likhet med naturkatastrofer eller bilolyckor. Med detta menar hon att vi dras till det som inte är normen för vårt dagliga liv, som att just sakta ned för att bättre se en bilolycka på motorvägen. True crime sträcker sig bortom det vanliga i vårt dagliga liv, men det tillför också ett sätt att få en kick av adrenalin. Och istället för att delta i spänningssökande aktiviteter är det mycket lättare att lyssna på sant brottsinnehåll. Browder (2006) menar även på att i en värld där kvinnor fruktar våld, men är kulturellt förbjudna att visa intresse för våld, ger true crime en hemlig karta över världen (s. 929). Den tidigare forskningen ger i relation till publikmottagning och denna studies undersökningsområde, ett antagande om varför kvinnor generellt sett har ett intresse att ta del av negativ information genom true crime-konsumtion. Återkommande resultat är att kvinnor söker sig till dessa negativa stimuli av både informations- och sensationssökande skäl. Kvinnor tycks finna true crime vara både en igenkänningsfaktor gällande berättelsens typiska offer, men också förknippa narrativet med olika överlevnadsstrategier.

Denna studie fokuserar som ovan nämnts på publikmottagning av poddmedia och ämnet true crime. Den tidigare forskningen har använts för att undersöka den samhörighet som har skapats genom detta delade intresse. Den belyser inte bara konsumtionen av detta medium, utan även interaktionen som ett resultat av lyssnandet. Hur publiken tolkar och använder media, varför och även till vad. Det teoretiska ramverket kommer att omfatta dessa ämnen ur

ett bredare perspektiv som inbegriper publikmottagarstudier, och två separata understödjande ramverk med fokus på faktorerna bakom intresset kring true crime. Med andra ord försöker denna studie förstå poddlyssnarnas motiv utifrån teorin om användning och tillfredsställelse, även med hjälp av publikmottagarstudier gällande just kvinnor. Teorierna om morbid nyfikenhet och avvikande fritid kan förhoppningsvis också bidra till en bättre förståelse för motiven som driver podcastkonsumtion av just true crime-genren som sådan.

3. Teoretiskt ramverk

Jag vill därmed undersöka varför en viss mediepublik väljer att lyssna på true crime-podcasts, och hur denna publik införlivar sina egna erfarenheter i lyssnandet och faktorerna bakom konsumtionen, samt tolkningarna av informationen som presenteras. För att ta itu med dessa frågor kommer jag att använda mig av teorin om användning och tillfredsställelse/Uses and Gratifications theory (U&G), i syfte att just försöka förstå varför kvinnorna i min studie aktivt söker sig till det specifika mediet true crime-podcasts för att tillgodose sina särskilda behov. Jag kommer även att ta upp studier om kvinnor och publikmottagning och hur dessa skapar mening genom mediebudskap. Som understödjande ramverk har jag valt *the morbid curiosity theory* (morbid nyfikenhet), och *deviant leisure* (avvikande fritid). Dessa teorier existerar i huvudsak för att diskutera och förklara varför morbida och våldsamma former av stimuli lockar oss. Förhoppningsvis kan de i samband med teorierna om publikmottagning hjälpa till att ge en vetenskapligt grundad förklaring till varför kvinnorna i min studie faktiskt dras till denna typ av mörkare mediala narrativ.

3.1 Uses and Gratifications theory

Huvudfrågan som forskare fortfarande försöker svara på är inte "Vad gör media med människor?" utan "Vad gör människor med media?" (Katz, 1959). Ramverket för användning och tillfredsställelse är i synnerhet lämpligt i denna kontext eftersom podcasts är en spännande korsning mellan bärbar underhållning och olika typer av nyheter, som tas emot med stor entusiasm och interaktivitet från sin publik. Genom att undersöka poddsändningar inom ramen för användning och tillfredsställelse bidrar denna studie inte bara till samtalet om varför människor (i detta avseende kvinnor) lyssnar på poddsändningar, utan också varför de interagerar med media och varför de dras mot individualiserade medier.

Teorin om användning och tillfredsställelse belyser att människor använder media för att tillfredsställa sina specifika behov och önskemål. Denna teori ser inte medieanvändare som passiva, utan istället som konsumenter som har kontroll över sin mediekonsumtion. Individer söker med andra ord aktivt vissa former av media på ett målmedvetet och rationellt sätt, som ger dem de tillfredsställelser de längtar efter. Teorin om användning och tillfredsställelse kan tillämpas på hur personliga motiv uppstår hos podcastkonsumenterna och hur de påverkas av

personliga egenskaper; ett ramverk för att närmare hjälpa till att undersöka faktorerna bakom true crime-konsumtionen hos kvinnorna i studien som kan utöka den befintliga teorin om varför människor dras till, och konsumerar en viss specifik typ av media. Detta ramverk underlättar i undersökningen av sambandet mellan användningen av podcasts och konsumenternas reaktioner på dem – ett sätt att hitta de motiverande faktorer som är framträdande för just lyssnande. Spinelli och Dann (2019) beskriver podcasten som tydligt annorlunda än radio eftersom plattformen ger lyssnarna en mer intim upplevelse och kontroll, samtidigt som den kräver selektivitet och aktivt engagemang från sin publik. En förändring av journalistiska normer skapas när podcastproducenter paketerar nyheter för att passa det digitala mediet och möta publikens förväntningar på att bli både informerade och underhållna (Newman, 2019, s. 61).

Enligt Blumler och Katz (1974) är de tillfredsställelser som individer upplever av medieanvändning både sociala och psykologiska till sin natur. U&G-teorin skapar även enligt Rubin (1993) en konceptuell förskjutning i fokus från vad media gör med människor, till vad människor gör med media. Rubin fortsätter med att en av de centrala premisserna för U&G är att för att komma fram till en förklaring gällande effekterna av medieanvändning, måste själva beteendet och motivationen förstås.

Inom detta tillvägagångssätt antas det att publiken aktivt konsumerar media baserat på specifika motivationer och mål (Katz, Blumler & Gurevitch, 1974; McQuail, Blumler, & Brown, 1972; Palmgreen, 1984; Rubin, 2009). Eftersom publiken är medveten om sina mål när de konsumerar media, gör de aktiva val om vad de ska konsumera. Valet bakom deras medieanvändning bestäms av ”människors behov och motiv att kommunicera, den psykologiska och sociala miljön, massmedia, funktionella alternativ till medieanvändning, kommunikationsbeteende och konsekvenserna av ett sådant beteende” (Rubin, 1994, s. 419).

Rubin (1994) hävdade således 20 år efter sina tidigare studier att ett mer nutida perspektiv på användningar och tillfredsställelser var väsentligt, och skapade sitt nya tillvägagångssätt i fem antaganden: (1) när konsumenter väljer media har de specifika mål och motiv, (2) istället för föreställningen att publiken används av media är det snarare omvänt: konsumenter söker och använder media för att tillfredsställa sina egna behov och önskemål, (3) ytterligare komponenter som personlighet, tillgänglighet, sociala kategorier och relationer är relevanta där media väljs ut, (4) media konkurrerar inte bara med andra medier för att tillfredsställa

behov och önskemål, utan även med funktionella alternativ, och (5) människor, inte media, styr vanligtvis sina användningsmönster med egna individuella initiativ (s. 420). Rubins samtida perspektiv på användningar och tillfredsställelser kan komma att hjälpa till att se över hur den utvalda podcastpubliken använder och interagerar med media.

I McQuails arbeten (1984, 1987) har fyra stora kategorier för individuell medieanvändning tagits fram. De inkluderar: information (att man tar reda på relevanta händelser); personlig identitet (värderingar och beteendemönster); integration och social interaktion (som att identifiera sig med andra och få en känsla av att man tillhör); och underhållning (att vilja "fly" eller avledas från problem, som ren avkoppling och utfyllnad av tid). McQuails kategorier är även de till hjälp för att kategorisera konsumenternas motiv när de lyssnar på true crime.

Det har gjorts flera studier som har undersökt konsumenterna av våldsamma medier inom ramen för U&G-teorin. Exempelvis fann Greene & Krmar (2005) att personer som söker en stark känsla av sensation var mer attraherade av verkliga brotts handlingar. På liknande sätt drog Conway och Rubin (1991) slutsatsen att sensationssökande var relaterat till konstruktionerna av att fördriva tid och verklighetsflykt som motiv för konsumtion av aggressiv media. Inom en U&G-ram skulle dessa aspekter (fördrivande av tid och eskapism) klassificeras under McQuails (1987) underhållningskategori. U&G-teorin har rimligtvis en observerbar attraktionskraft, till stor del på grund av dess tillämpbarhet på nya forskningsområden inom kommunikation, som exempelvis podcasts.

Forskare kopplar ofta publikmottagningsarbete till teorier om användning och tillfredsställelse inom masskommunikation (Hall, 2008; Jensen, 1987). Teorin om användning och tillfredsställelse tittar således närmare på vad publiken gör med de medier de konsumerar – hur de "använder" dem i sina liv (Katz, 1959). Katz påstod att personliga synsätt påverkar val, mottagande och tolkning av media. År 1974 hävdade Katz, Blumler och Gurevitch att den fundamentala motivationen för medieanvändning är ett uttalat behov av social kontakt. För att verkligen förstå hur publiken använder media föreslår Katz, Blumler och Gurevitch (1974) att forskare ska studera mänskliga behov för att se hur media kopplar samman individer med samhället. Det här konceptet att titta på relationen mellan mänskliga behov och mediekonsumtion, är det som gör användningar och tillfredsställelser till en central masskommunikationsteori. När man tittar närmare på interaktionen kan forskare på så sätt

inte bara förstå varför vi konsumerar media, utan hur valen kring konsumtionen påverkar våra liv.

Vidare poängteras att viljan att konsumera media påverkas av en mängd sociala och psykologiska faktorer (Finn, 1992; Krcmar & Greene, 1999; Weaver, 1991). Just dessa faktorer (t.ex. sensationssökande och neuroticism) som har varit inblandade som motivatorer för medieexponering, har också använts för att förklara problembeteenden. Till exempel förutsäger, som tidigare nämnts, sensationssökande exponering för våldsamma medier (Krcmar & Greene, 1999, s. 71). Användnings- och tillfredsställeseperspektivet försöker att ta itu med dessa problem genom att argumentera för att personlighetsfaktorer kan påverka medieanvändning, som då är relevanta för min studie inom podcasts och true crime.

Det går att resonera kring att studierna av bland andra Katz, Blumler och Gurevitch (1974), och McQuail (1984, 1987) positionerade en teoretisk grund för att bygga tillvägagångssättet för användning och tillfredsställelse. Under senare år har U&G-metoden använts och tillämpats på ett antal nya och framväxande kommunikationsteknologier. Flertalet studier kring användningen av telefon, TV, radio, tidningar, internet, mobiltelefoner osv. anammade detta tillvägagångssätt och rapporterade olika tillfredsställelser. Några av dessa studier kommer vidare att tas upp längre ned i kapitlet gällande bland annat telefoner (O'Keefe & Sulanowski, 1995), realityprogram (Barton, 2009), onlinetidningar (Mings, 1997) och internetanvändning (Roy, 2008).

Genom det ökande antalet mediealternativ och kanaler och de sammanhängande förändringarna i motivation och behov, måste även den existerande teorin förändras (Ruggiero, 2000). Weber (2020) menar att teorin om användning och tillfredsställelse redan har applicerats på olika massmedier i runt hundra år, och att utvecklingen av U&G och dess pågående tillämpning till allt fler nya medier visar hur viktig och anpassningsbar denna teori är fram till idag. Papacharissi och Rubin (2000) tror på "hybridmetoden" (Ruggiero, 2000), som kombinerar traditionella, beprövade mätningar av tillfredsställelse med nya åtgärder, för att anpassa sig till nya medietyper. Sundar och Limperos (2013) bedömde 15 olika (framväxande) medietyper mellan 1940 och 2011. Under hela bedömningen av dessa medietyper från olika genrer identifierade de följande övergripande tillfredsställelser som minst två eller flera medietyper delade: sociala bitar, information, emotionalitet, flykt, konkurrens, anslutning, underhållning, social status, tidsrelatering och bekvämlighet.

Olika medietyper ger olika "unika tillfredsställelser". Till exempel, så leder användningen av internet eller onlinetjänster/produkter till tillfredsställelsen: "att hitta information, en interpersonell användning, underhållning, bekvämlighet och för att fördriva tid" (McClung & Johnson, 2010, s. 86). O'Keefe & Sulanowski (1995) var intresserade av att undersöka de tillfredsställelser som söktes från telefoner och skillnader i beteendemönster för telefonanvändning. Studien fann fyra tillfredsställelser som eftersöktes av respondenter från USA, vilka bestod av sällskaplighet, underhållning, förvärv och tidshantering.

Barton (2009) använde detta tillvägagångssätt för att identifiera realityprogram och dess konsumenter, samt deras anledningar till att titta på dessa. Resultaten identifierade en ny tillfredsställelsedimension som inte tidigare observerats (personlig nytta), och att det fanns korrelationer mellan det specifika innehållet i verklighetsbaserade program och de tillfredsställelser som tittarna fått. Barton (2009) tillskrev denna personliga nytta som att "verklighetsprogram har blivit mer individualiserade och specifika när det gäller innehåll, de tilltalar inte längre den bredare publiken de gjorde i starten" (s. 474).

Inom området onlinetidningar upptäckte Mings (1997) att de som får tillfredsställelse från traditionella tidningar också söker samma tillfredsställelse från nättidningar. Hon föreslog även att människor är mer benägna att använda sig av onlinetidningar när de eftersöker specifika ämnen, till exempel inom företagssammanhang. I sin studie om motiven för internetanvändning i Indien fann Roy (2008) att tillfredsställelserna från användningen var: användarbekvämlighet, självutveckling, utbildningsmöjligheter, underlättad kommunikation, förbättring av självutveckling, bred exponering, globalt utbyte och avkoppling. Podcasts med dess onlinekaraktär att vara tillgängliga var som helst och när som helst ökar tillfredsställelse i just användningen via internet och portabla ljudkällor (Berry, 2016).

En U&G-studie av McClung och Johnson (2010) upptäckte att användare vänder sig till poddsändningar eftersom de kan bestämma på vilket sätt de lyssnar, och andra motiv som inkluderade underhållning och en social aspekt som handlade om att diskutera avsnitten med andra. Boling (2020) identifierade användarengagemang som ytterligare en dimension för podcastlyssnande. Mediets intimitet kopplar poddkreatörerna till lyssnarna. Chung (2015) drog i sin studie slutsatsen att högskolestudenter använder poddar för utbildning,

voyeurism/social interaktion/sällskap och underhållning/avkoppling, samt upphetsning. Här är det värt att nämna att samtliga av dessa resultat kan appliceras på U&G-teorin.

Det finns en koppling mellan känslan av sjuklig nyfikenhet och media (Pinkerton & Zhou, 2007, s. 129). Media skapar berättelser, har en inverkan på konsumenter och kan frambringa våld, delvis på grund av den medfödda morbida nyfikenheten hos människor. Denna sjukliga känsla av nyfikenhet gör att människor är intresserade av intensiv negativ information (Oosterwijk, 2017). Morbid nyfikenhet används som understödjande ramverk i denna studie, för att även denna belyser teorin att människor söker upp (negativ) information för att framkalla specifika förnimmelser och upplevelser som orsakas av stimuli.

Vidare kommer jag att fokusera på deviant leisure (avvikande fritid) som mitt andra understödjande ramverk. Den avvikande fritidsteorin kan hjälpa till att undersöka varför människor lyssnar på sant brottsinnehåll på fritiden. Denna lins kan användas för att utforska de valda kvinnornas engagemang i former av underhållning som kan anses vara omoralisk på grund av dess tabubelagda karaktär. Detta koncept om avvikande fritid har visats på olika sätt, som samhällets kärlek till mord (Arntfield & Williams, 2018), spelande (Raymen & Smith, 2017) och genom gängmedlemmar i storstadsområden (Stodolska, Berdychevsky & Shinew, 2019). Sådana studier kan eventuellt vara relevanta för denna avhandling, eftersom de ger exempel på avvikande fritid. De går hand i hand med forskningen kring intresset för true crime genom att visa hur de som konsumerar ämnet kan anses vara icke-moraliska av de som inte är intresserade. Ramen för avvikande fritid är ett sätt att kartlägga den valda kvinnliga publikens engagemang i sann brottslighet, och agera bistående till teorin om användning och tillfredsställelse som just handlar om att försöka förstå varför, och hur människor aktivt söker efter specifika medier för att tillfredsställa sina behov.

3.2 Morbid curiosity

Morbid nyfikenhet är teorin bakom varför människor inte kan låta bli att beblanda sig med detaljer kring död och våldsbrott. Begreppet innefattar intresset för ämnet i denna studie, med andra ord konsumtionen av true crime som är en genre innehållande berättelser om livets mörkare delar. Oosterwijk (2017) menar på att morbid nyfikenhet handlar om att fascinationen av det morbida attribueras till individers benägenhet att dras till negativa stimuli. Den bottnar i en vilja att försöka förstå det obegripliga. Detta leder då till att vi är intresserade av hemska saker som våld och mord, vilket även motiveras genom ett konstant sökande efter information. Enligt författaren minskas klyftan mellan vad som är känt och

okänt och vi utsätter oss aktivt för "sjuklig" information eftersom vi upplever nyfikenhet när det kommer till informationen, och utagerar därför också på denna känsla. Människor tenderar därmed att söka sig till negativa skildringar vi medvetet utsätter oss för, då morbiditet och negativitet har potential att locka och fascinera individer (Oosterwijk, 2017).

Oosterwijks studie visar ett antal hypoteser där den första handlar om att den morbida nyfikenheten är förknippad med en strävan efter att man vill fylla ett tomrum mellan vad man vill veta, och det man just nu faktiskt vet. Detta kallas för *the information gap*. Informationen vi får tjänar till att minska ytterligare nyfikenhet, och en liten mängd information verkar istället för att öka denna nyfikenhet. Man skulle kunna argumentera för att nyfikenheten uppstår i själva diskrepansen mellan de detaljer som presenteras, vilket verkar vara en motiverande faktor när lyssnarna försöker fylla informationsglappet. En annan faktor som tas upp gällande morbid nyfikenhet är en uppstådd korrelation mellan sensationssökande kring just negativa stimuli, och faktumet att sambandet mellan intresse och behaglighet inte existerar. Forskning pekar istället på att individer finner obehaglig media intressant, vilket då kan förklara varför kvinnors konsumtion av true crime både är fränstötande och lockande på en och samma gång. Ämnet är skrämmande, men presentationen av hur det förevisas ses som en form av underhållning (Oosterwijk, 2017).

Morbid nyfikenhet erkänns i det konventionella samhället som en blandning av tvång, spänning och rädsla, vilket indikeras av en längtan efter information kring makabra ämnen som död och terror (Zuckerman, 1984). En viss nyfikenhet kring sjukliga händelser kan hittas över ett brett spektrum av samhället, men mer hos sensationssökande individer. Att utsätta sig själv för sjukliga händelser aktiverar kroppens katekolaminsystem, vilket provocerar, väcker och stimulerar känslan. Sensationssökande beteenden är beroende av personliga preferenser – för dem som gillar spänningen att titta på sjukligt material uppstår den eggande känslan (Zuckerman & Litle, 1985; Aluja-Fabregat, 2000).

Morbid nyfikenhet upprätthåller med det sagt, en industri som tillhandahåller true crime. Professor Sparks (2010) vid Purdue University i Indiana jämför det med en form av berg- och dalbana. Även om det inte finns något omedelbart hot mot en individ som konsumerar våldsrelaterade ämnen förbereder sig hjärnan för en kamp-eller-flykt-respons. Denna orsakar en ökning av adrenalin, endorfiner och dopamin, men eftersom det aldrig föreligger någon verklig fara, försvinner de fysiska manifestationerna av rädslan (så som snabbare

andningshastighet och muskelspänningar, för att ersättas av en positiv våg av lättnad). Childs (2021) menar på att ett intresse för true crime inte är något avvikande och har att göra med ett kriminellt beteende att man uttrycker intresse för något makabert, utan att det istället rör sig om att människor är nyfikna.

För att sammanfatta detta ramverk är människor enligt forskarna nyfikna på mycket intensiv negativ information. Oosterwijk (2017) tar också upp Zuckerman och Litles (1986) studie kring att det finns ett positivt samband mellan personlighetsdraget sensationssökande (dvs. behovet av att utsätta sig för upphetsande och nya upplevelser) och nyfikenhet för sjukliga händelser. Hon poängterar att de aktuella studierna inte mäter hur människor reagerar på en sjuklig stimulans när den väl finns där, utan snarare, som en mer direkt indikator på morbid nyfikenhet om att människor frivilligt utsätter sig själva för stimuli som skildrar våld, död eller skada.

Sjuklig nyfikenhet har hittills bäst förklarats som en sensation som söker motivation. Människor kan vara nyfikna på negativa stimuli eftersom dessa tillåter människor att skaffa sig kunskap om världen (Oosterwijk, 2017, s. 15). Enligt Baumeister et al. (2001) har negativa händelser en större psykologisk påverkan (t.ex. bättre minne/mer kognitiv utveckling) än neutrala eller positiva händelser, eftersom det är evolutionärt adaptivt att vara känslig för negativ information. Om man tillämpar dessa tolkningar på morbid nyfikenhet kan det vara så att utforskandet av negativ social information hjälper en individ att skaffa sig, och koda in viktig kunskap om den sociala miljön. Slutligen kan lusten att informera sig om detaljerna i en negativ social situation inte bara drivas av en informationssökande motivation, utan potentiellt också av en motivation att uppleva empati eller sympati för de personer som porträtteras. Dessutom kan människor erfara en känsla av moraliskt ansvar att informera sig själva om verkligheten av andra människors lidande (Oosterwijk, 2017, s. 16).

3.3 Deviant leisure

Jag vill även använda mig av deviant leisure som en del av mitt teoretiska ramverk – vill säga teorin om avvikande fritid, för att på så sätt försöka förstå varför vissa typer av människor (i detta fall kvinnor) dras till true crime, och om de tycker att konsumtionen är en form av social avvikelse. Avvikande fritid är ett beteende som bryter mot de moraliska normerna, och jag kan förhoppningsvis med hjälp av denna teori närmare komma in på varför kvinnor väljer att på sin fritid ta del av vad som av vissa kan anses vara tabubelagda ämnen. Enligt Raymen och

Smith (2016) grundar sig denna teori i fritidsstudier för att beskriva beteenden som strider mot socialt accepterade och etiska normer och värderingar.

Raymen och Smith (2016) menar på att avvikande fritidsperspektiv rent allmänt har nått en mer global publik. Tidigare forskning hävdar att avvikande former av fritid skapas som en produkt av en tidlös och naturlig önskning av att sträva efter nöje och spänning. Det avvikande fritidsperspektivet är ett framväxande och pågående projekt som korsar flera disciplinära gränser. När nya former av fritid uppstår och utvecklas vid sidan av tekniska framsteg, måste det avvikande fritidsperspektivet också vara tillräckligt flexibelt för att genomgå intern kritik och omkonfigurering för att möta utmaningarna i en föränderlig värld (Raymen & Smith, 2016).

Atkinson och Rodgers (2015) menar på att nätverksbaserade medieutrymmen erbjuder utförande eller visning av socialt extremt beteende, uppenbarligen utan konsekvenser eller koppling till vad som egentligen är socialt eller normativt. Den förföriska dragningen och flödet av möjligheter att engagera sig i aggressivt våldsamma upplevelser framstår som en stark ström i samtida populärkultur och digitala medienätverk. Dagens uppbyggnad av media gör enligt författarna det möjligt för oss att involvera oss i avvikelser bestående av en värld av smärta, lidande och förnedring – ett arkiv av stötande material som involverar mänsklig skada. Långt ifrån att bara förneka, eller på annat sätt dementera engagemanget i sådana metoder, är det viktigt att erkänna dragningen i att uppleva tillfredsställelse av att konsumera elände. Sådana upplevelser är nu ett nyckelelement i vår populär- och underhållningskultur. Tidigare guilty pleasures har omplacerats kulturellt. Inom vårt samtida kulturella tillstånd har vissa aspekter av det sociala livet frigjorts från konventioner, etiketter och normer som tenderade att erbjuda en viss återhållsamhet mot överdrivna former av socialt beteende (Atkinson & Rodgers, 2015).

Williams (2009) fortsätter med att avvikande fritid vanligtvis ses som ett beteende som bryter mot kriminella eller icke-kriminella moraliska normer. Därmed kan true crime-konsumtion rimligtvis falla in i den här kategorin eftersom, att även om själva konsumtionen inte är av kriminell karaktär, kan konsumtionen av vissa människor anses vara moraliskt osund då den inte går enligt den samhälleliga normen att förknippa denna typ av innehåll med underhållning. Begreppet avvikande fritid kan hjälpa till att kontextualisera denna typ av subkultur. Sammantaget är avvikande fritid ett ramverk som möjliggör ett sätt att förstå

engagemang i och intresse för true crime hos lyssnarna. Att ta del av sådant innehåll kan således ses som en fritidsform av underhållning av konsumenter, medan icke-lyssnare istället kan se på konsumtionen som en samhällsskada. När ett ökat utbud av former av "avvikande fritid" blir kulturellt inbäddade i mainstream-media och normaliserar former av avvikelse som motstrider sociala normer och värderingar, kan gränserna mellan vad som är tabu och inte suddas ut. Nedan kommer jag att titta närmare på begreppet "feminist reception studies" och försöka förnya uppmärksamheten kring rollen och uppbyggnaden inom kommunikationsforskningen mellan kvinnor och media.

3.4 Kvinnor och publikmottagning

Hermes myntade 2014 att "kvalitativa publikstudier utan tvekan varit det bästa möjliga uttrycket för feministiskt engagemang i medievetenskap" (s. 61). En vinkel här är att studera mottagande och tolkning av en könsspecifik publik, som söker sig till genrespecifik media (Radway, 1984; Parameswaran, 1999). Dessa två kvinnliga forskare studerar olika populationer av kvinnor (i amerikanska mellanvästern och i Indien) och belyser inte bara medietolkning, utan begrepp som genreskuld. De båda författarna utforskar publikmottagarstudier genom en feministisk lins. Radways studie *Reading the Romance* publicerades 1984, där resultaten offentliggjordes som en kombination av text- och publikforskning om innebörden av populära kärleksromaner, utgivna av bland andra Harlequin, Silhouette och Mills & Boon, för att titta närmare på hur kvinnor tolkade dessa.

Radway (1984) skickade ut frågeformulär till ett trettiotal kvinnor och valde ut 20 av dem för intervjuer. Kvinnorna bodde i en stad hon benämner som Smithton (en pseudonym). Majoriteten var gifta och hade barn i skolåldern. Många var hemmafruar även om vissa arbetade deltid. Kvinnorna Radway intervjuade läste minst en kärleksroman om dagen och kvaliteten på dessa verkade bero på relatering till karaktärerna, utveckling av relationer, och på specifika personliga attribut. Det ultimata nöjet var också att se hur mannen i romanen föll sönder i sina maskulina försvarsmekanismer och underkastade sig hjältinnans kärlek. Kvinnan avbildas emellertid som en oberoende, modern individ som inte levde upp till de traditionella kvinnlighetsidealen. Smithton-kvinnornas utlåtande om hjältinnan verkade främst vara av mer nyfiken karaktär, och inte att hon exempelvis var passiv och i behov av manligt skydd.

Enligt Radway (1984) bedömde läsarna hjältinnans kapacitet utifrån konstateranden att hon är speciell och oberoende, och ignorerade vad som hände i berättelsen som kanske visade på

något annat. Van Zoonen (1994) menar i sin analys av Radways studie på att Smithton-kvinnorna (oavsett genreskuld) knappast kan anses vara okunniga och vilseledda som feministiska kritiker vanligtvis har förknippat med fans av masskultur. Tvärtom visade läsarna upp kunskap kring genren vilken gav dem både avkoppling, undervisning och en känsla av vardagsflykt.

Radway (1984) kom fram till att romaner var den kompenserande läsning som gav kvinnor den vård och omsorg de saknade i vardagen och hjälpte dem att ta hand om sina egna krav som oberoende individer. Hon använder sig av Chodorows psykoanalytiska teori för att redogöra för de speciella önskningar som tillfredsställs av romantisk läsning. Kvinnorna har ingen att ta hand om under läsningen och känner sig inte tvingade till omsorg av andra. En annan njutbar faktor är det pedagogiska värdet som gör det möjligt att samla kunskap om andra tider och platser.

Många kvinnor överraskar sina män och barn med fakta från berättelsen och får därmed en känsla av självvärde och godkännande. Läsningen är inramad i en modernistisk ideologi om självförbättring, framsteg och ansträngning som gör det möjligt för Smithton-kvinnorna att konstruera en självbild av intelligens och ansvar. Radways studie innefattade också känslan av skulden och skammen förknippad med att läsa romantik. I sitt arbete tog hon bland annat upp att det förekom att kvinnorna kände en viss skuld över tiden och pengarna de lade ned på romanerna, men även att de upplevde dem som något "lustfyllt" och var skamsna över hur detta kunde uppfattas av omgivningen. Detta var emellertid ingen indikation på att de slutade läsa dem. Radway (1984) medger att den populära romantikromanen tillfälligt låter kvinnorna att "häva kulturella förväntningar" och hävdar att romantikläsning lär kvinnor hur man ser över sina egna ofullkomliga relationer. Radways analys är en tidig förändrad inriktning inom feministisk medievetenskap, nu med betoning på vad medier har för betydelse i vardagen. Hon visade hur kvinnor använder populärkulturella former för att hantera sin sociala situation och hur de aktivt reagerar på, och formar sina egna nöjen och önskningar.

På samma sätt tittar Parameswarans (1999) etnografi på hur unga tonårskvinnor i södra Indien konstruerar sin identitet genom romantik. Hennes studie visar på att kvinnliga läsare attraheras av romantiktexter för att undkomma traditionella konceptualiseringar av femininitet. Parameswarans analys avslöjar sociala konstruktioner av västerländska romaner i de intervjuade kvinnornas svar, och kommer fram till att läsarna anser romanerna vara

resurser för att förbättra sina engelska språkkunskaper, och även för att stärka sina identiteter som moderna och kosmopolitiska kvinnor. Hennes resultat visade att en kombination av kulturellt tryck, maktstrukturer och klass spelade en avgörande roll för att förstå komplexiteten i mediekonsumtion (Parameswaran, 1999).

Dessa två kvalitativa studier mot publikmottagning gällande kvinnor ger viktiga insikter i hur en viss mediepublik förstår, och interagerar med vissa mediegenerer och format. Författarna är en del av framväxten av receptionsstudier, där forskare har anammat mer heuristiska tillvägagångssätt – de som finner att kvinnor inte är passiva som accepterar den genusedologi de ser i media, utan som hellre använder media för sina egna behov. Detta verkar gå hand i hand med teorin om användning och tillfredsställelse där det antas att publiken är aktiva och konsumerar media baserat på specifika motivationer och mål.

Cavalcante et al. (2017) tar också upp publikstudier gällande kvinnor specifikt. De belyser Herta Herzogs arbete som kom ut redan 1941 och handlade om den roll media spelar i vanliga kvinnors vardag. Herzog genomförde 100 intervjuer med kvinnor i New York som lyssnade på såpoperor via radio och vilka funktioner de tjänade till. Vad Herzog kom fram till var att lyssnarna lånade de extraordinära upplevelserna av karaktärerna för att exempelvis känna något som vanligtvis saknades i deras liv, så som spänning. Såpoperor gav lyssnarna enkla nöjen – "ett inslag av äventyr i deras dagliga slit" (Herzog, 2004, s. 149). Herzog öppnade även hon en dörr till kvinnlig publikmottagning i sin studie, för den handlade lika mycket om att lyssna på radio som den handlade om kvinnors vardag. Herzogs undersökning består i likhet med min egen studie av en kvinnlig publik som använder ett ljudcentrerat media genom linsen av teorin kring användning och tillfredsställelse. Cavalcante et al. (2017) menar på att det är genom kvinnors berättelser om sina upplevelser med media som vardagslivets kultur blir begriplig (s. 2).

Den holländska professorn Liesbet van Zoonen (1994) lyfter fram att en av anledningarna till den kvinnliga publikforskningens popularitet är att utvecklingen kring den verkar vara omöjlig att förklara med enbart textanalys. Den nya publikforskningen utgår nämligen från att meningen med populärkultur skulle kunna förstås bättre om man bara frågade publiken om deras tolkningar, användningar och erfarenheter. Van Zoonen framhåller även i en separat studie från 2001 att uppkomsten av internet inte längre fördelar medierna noggrant efter faktorer som kön. För inte längre bort än tidigt 90-tal var den dominerande feministiska

visionen om ny informations- och kommunikationsteknik att den omfattades av mansdominerade och strukturella, socialpsykologiska och kulturella faktorer med rötter i ett patriarkalt samhälle, som ansågs hindra kvinnor från att få tillgång till IKT (informations- och kommunikationsteknik, både som producenter och som användare (van Zoonen, 1992).

Enligt van Zoonen (2001) har digitaliseringen rekonstruerat den gemensamma könsmissiga distinktionen mellan konsumtion och produktion, och även mellan underhållning och information. I en trendrapport gjord för den tyska kvinnotidningen *Freundin* fortsätter van Zoonen (2001) att ta upp att kvinnlighet erbjuder många möjligheter nu för tiden och väldigt få nackdelar, och att nya teknologier gör livet enklare, förbättrar möjligheterna till kommunikation och erbjuder nya möjligheter för konsumtion.

För att sammanfatta detta kapitel och val av ramverk belyser användnings- och tillfredsställeseperspektivet att individuella behov kan påverka vilket medieinnehåll som väljs av individen. Denna studie försöker avgöra vad som motiverar deltagarna att lyssna på true crime-podcasts, och i och med att dessa består av enbart kvinnor läggs även fokus på kvinnlig publikmottagning. Teorierna om morbid nyfikenhet och avvikande fritid vävs även de in i studien, för att de förhoppningsvis kan bistå med att förklara orsakssambanden mellan attraktionen av mörk media och publikmottagning.

I kommande kapitel kommer jag att lyfta fram de kvalitativa tillvägagångssätt jag använt mig av i studien i syfte att närmare undersöka varför den utvalda kvinnliga publiken lyssnar på podcasts om sanna brottsfall. Detta kapitel kommer att motivera de metodval som omfattar denna studie och vidare i detalj klargöra de olika stegen som är involverade. Avsnittet belyser hur urvalet till studien gått till, vilka metodologiska och forskningsetiska reflektioner som uppmärksammats under arbetets gång, samt genomförandet av analysen.

4. Metod och material

4.1 Kvalitativt tillvägagångssätt

I ett försök att integrera gamla och nya medieanvändningstypologier inom U&G-forskning (med understöd av kvinnliga publikmottagarstudier och teorierna om morbid nyfikenhet och avvikande fritid) presenteras mina resultat i nästkommande kapitel, men först går jag närmare in på varför jag valt att använda mig av ett kvalitativt tillvägagångssätt i min studie. Forskare har använt både kvalitativa och kvantitativa metoder för att förstå mediala fenomen (Berger, 2016; Priest, 2010). Baserat på de forskningsfrågor jag försöker besvara i detta projekt var ett kvalitativt tillvägagångssätt mest lämpligt för denna avhandling, eftersom det möjliggjorde en rik, detaljerad beskrivning av informanternas tankar och känslor (Lindlof & Taylor, 2011) och förmågan att förstå och förklara komplexiteten inom genren true crime och publikstillfredsställelse. I det här kapitlet lyfter jag därmed fram det kvalitativa tillvägagångssättet med metoder jag använder för att intervjua publik och analysera podcastinnehåll.

Lindlof och Taylor (2011) poängterar att kvalitativa forskare väljer att intervjua deltagare av flera skäl: för att förstå deras unika perspektiv, för att granska tidigare erfarenheter, för att få insikt i beslut, för att bättre begripa relationer som inte är enkla att observera, för att diskutera samband mellan delar av studien, och för att skapa ett material som enkelt kan transkriberas och analyseras. Ett kvalitativt förhållningssätt var relevant i min studie i och med att jag undersökte en mediepublik och ville delge mina informanter möjligheten att tala fritt med sina egna ord. Min studie fokuserar därför på intervjuer med valda deltagare för att förstå, diskutera, få insikt och djupgående analysera den unika karaktären hos de personer som är involverade i att konsumera den valda genren (true crime).

Kvantitativ metod skulle inte vara lika idealisk för den här undersökningen eftersom jag inte är intresserad av frekvensen utan av själva upplevelsen. Eriksson-Zetterquist och Ahrne (2015) menar på att det som är bra med just kvalitativa intervjuer är att forskaren kan anpassa frågorna utifrån situationen utan att denne är bunden till ett standardiserat frågeformulär. Forskaren kan på så sätt få svar även på andra frågor, vilket leder till en bredare och mer nyanserad bild. De får medhåll av Bryman (2011) som tar upp att fördelen med semistrukturerade intervjuer är att de är flexibla i det avseendet att den som intervjuar kan

utforma svaren på sitt eget sätt, ställa följdfrågor, eller be informanten förklara vad som menas ifall det skulle uppstå någon typ av oklarhet under intervjun. Det var primärt vad jag och mina informanter uppskattade, att även om vi följde intervjufrågorna hade vi samtidigt en öppen dialog som påminde mycket om vanliga samtal, där de utvalda kvinnorna erbjöd olika perspektiv på mediet de konsumerade och berättade om sina självupplevda erfarenheter. Jag hade en färdig intervjuguide som skapades utifrån studiens syfte, och det empiriska materialet transkriberades till cirka 80 sidor skriftligt material.

Detta var ett bra förhållningssätt för att djupare gå in på hur utvalda kvinnor beskriver sin relation till media och hur media hjälper dem att förstå sig själva och sin plats i samhället (Lindlof & Taylor, 2011). Semistrukturerade intervjuer hjälpte mig med andra ord att göra en grundligare genomgång av hur informanterna skapar mening i sin mediekonsumtion och hur dessa budskap potentiellt formar deras attityder och beteenden. Mitt mål var således att gå längre än hur min valda publik "använder" media, utan att även kunna utforska hur de förstår användningen och hur de tar emot och tolkar budskapen i den – därav också kvalitativ metod. Widerberg (2002) menar att den kvalitativa forskningen huvudsakligen söker efter fenomenets mening eller innebörd, medan den kvantitativa forskningen söker efter dess befintlighet och frekvens (s. 15). Min studie riktar in sig på att beskriva enskilda kvinnors uppfattningar (som alla lyssnar på true crime) och jag är därför inte i behov av att räkna eller mäta ett material med hjälp av kvantitativa metoder, utan denna studie syftar till att tolka själva materialet i fråga.

4.2 Hantering av urval

Urvalet skedde genom ett bekvämlighetsurval i Spöktimmen Eftersnack, som är en svensk Facebook-grupp med över 20 000 medlemmar och fungerar som ett större forum för poddlyssnare som diskuterar true crime. Själva podden är Sveriges största kommersiella och även den största podcasten för kvinnor. Spöktimmen drivs av journalisterna Linn Larsson och Jenny Borg som belyser ett brett spann av olika händelser tillhörande kategorin. Avsnitten hittas på separata appar (tillämpningsprogram för mobila enheter) så som *Podcaster* och *Podplay*, där varje avsnitt är ungefär en timme långt som direkt kan spelas upp på den enhet som tillhandahåller appen. True crime-podcasts är lika i sitt genomförande och delar ofta en gemensam publik som lyssnar på poddarna parallellt. De tar ofta upp liknande fall och följer samma narrativ, och jag beslutade mig helt enkelt för att välja den största i Sverige. Mitt syfte är således inte att göra en studie om Spöktimmen som sådan, utan använda mig av lyssnarna

som delar ett intresse för true crime i allmänhet. Jag postade ett inlägg om min studie i Facebook-gruppen som enligt min utsago var en utmärkt plats att finna kvinnor som uppskattar true crime. Där förklarade jag kortfattat syftet och forskningsfrågorna jag ville få svar på (se bilaga 1). Därefter valde jag ut 20 av sammanlagt 30 frivilliga som svarat på inlägget för djupintervjuer med ett större utbud av frågor (se bilaga 2). Enligt Brooks och Churchill (2007) "erbjuder sociala medieteknologier nya källor och metoder för att rekrytera studiedeltagare via sociala nätverkssajter som Facebook" (s. 2). Genom intervjuer med ovan nämnda 20 kvinnor som tyckte om true crime utforskade jag deras fascination för mediet. Jag ansåg inte att det fanns plats för 30 längre intervjuer i min studie och var av åsikten att 20 räckte för att få svar på mina forskningsfrågor. Intervjuerna skedde både genom fysiska möten och videosamtal via Zoom (en videokonferenstjänst där man kan se den man pratar med i realtid), så att jag under tiden även hade möjlighet att läsa av kroppsspråk och ansiktsuttryck. Denna onlinegemenskap valdes ut för att nå en mängd olika kvinnor som spände över gränserna för ursprung, klass, demografi och socioekonomiska faktorer. I en tidigare studie av Boling och Hull (2018) upptäckte jag att podcastgemenskapen online var inbjudande och accepterade rekrytering från sociala medier, så denna rekryteringsinsats var tänkt att spegla studiens framgång. Deltagarna varierade i åldrarna 22 till 50 där 80 % bodde i Stockholm och tre av fyra hade en akademisk utbildning.

Antal intervjuade kvinnor	Boende i Stockholm	Eftergymnasial utbildning	Över 30 år
20	16 (80 %)	15 (75 %)	13 (65 %)

Intervjuade kvinnor	Boendeplats	Utbildning	Ålder (år)
1	Stockholm	Eftergymnasial	50
2	Stockholm	Eftergymnasial	35
3	Stockholm	Eftergymnasial	39
4	Stockholm	Eftergymnasial	40
5	Stockholm	Gymnasial	26
6	Stockholm	Eftergymnasial	30
7	Stockholm	Eftergymnasial	32
8	Annan ort	Gymnasial	36
9	Stockholm	Eftergymnasial	37
10	Stockholm	Eftergymnasial	26
11	Stockholm	Gymnasial	50
12	Annan ort	Gymnasial	32
13	Stockholm	Eftergymnasial	22
14	Stockholm	Eftergymnasial	27
15	Stockholm	Eftergymnasial	32

16	Annan ort	Eftergymnasial	28
17	Stockholm	Eftergymnasial	23
18	Annan ort	Gymnasial	22
19	Stockholm	Eftergymnasial	31
20	Stockholm	Eftergymnasial	32

Urvalet baserade jag egentligen främst på intresse, och de deltagare som var mest ivriga att ställa upp i studien och som lyssnade mest frekvent på true crime (inte bara Spöktimmen utan övergripande). Gällande utbildning noterade jag att akademiker inte primärt sett svarade annorlunda än de utan en högre utbildning. Inte heller när det kom till ålder eller var de bodde. Jag har kommit fram till att det signifikanta i min studie istället primärt rör sig om demografin true crime som genre och dess podcastpublik, som till över 70 % består av kvinnor. Därför fokuserar jag på kvinnliga publikmottagarstudier och demografiska könsskillnader.

Min studie baseras därmed på de utvalda kvinnorna som grupp, att de är just kvinnor och hur de unisont förhåller sig till genren, vilket inte verkar ha något med ålder, utbildning eller var man bor att göra. Även om mina deltagare varierade geografiskt, åldersmässigt och socioekonomiskt var deras attraktion till true crime-poddar universell. Jag hävdar att de uppnådde en "kollektiv identitet", som beskrivs i professor Nancy Hartsocks feministiska ståndpunktsteori (1983). Denna kollektiva identitet, eller medvetande, kräver inte att dessa lyssnare är fysiskt tillsammans, utan mentalt kollektiva, där denna kollektiva ståndpunkt ger dem en unik vinkel att se samhället. För att sammanfatta har jag kommit fram till att signifikansen i urvalet rör sig om true crime-konsumtion och kvinnor som en egen demografi, och deras tankar kring publikmottagning och faktorerna bakom varför de konsumerar genren.

4.3 Översikt av metodval

Användnings- och tillfredsställelseteorin gör att jag kan studera varför kvinnor väljer att lyssna på true crime-podcasts och vilka skäl de har eller vilka behov de försöker möta, i och med att den tittar på vad människor gör med media och varför. Ruggiero menar att "användningar och tillfredsställelser alltid har givit ett banbrytande teoretiskt tillvägagångssätt i de inledande stadierna av något nytt masskommunikationsmedium" (Ruggiero, 2000, s. 3). Ruggiero (2000) hävdar att kommunikationsforskare oftare bör uppmuntras att använda användningsområden och tillfredsställelser i samband med kvalitativa metoder. En kvalitativ studie kan ge en rikare och djupare nivå av förståelse. Tidigare har forskning om

användningar och tillfredsställelser ofta förlitat sig på undersökningar som använder statistiska skalor för att mäta och kategorisera användningar och tillfredsställelser. Denna studie är ett nytt sätt att se på användning av mediet podcast.

McCracken (1988) menar att den långa intervjun är en av de mest kärnfulla kvalitativa metoderna. För vissa beskrivande och analytiska syften är inget undersökningsinstrument mer avslöjande. ”Den långa intervjun ger oss möjligheten att kliva in i en annan persons sinne, att se och uppleva världen som de själva gör” (McCracken, 1988, s. 9). Det har även hävdats att kvalitativa metoder är mer lämpliga för feministisk forskning genom att tillåta subjektiv kunskap (Depner 1981; Duelli Klein, 1983). Semistrukturerade intervjuer är metoder som ofta används inom feministisk forskning eftersom de påstås ”förmedla en djupare känsla för (eller mer emotionell närhet) till de studerade personerna” (Jayaratne, 1983, s. 145). Becker (1971) föreslog att intervjuer borde vara mer konversationsmässiga, och feminister som Ann Oakley (1981) har hävdats att detta är särskilt framträdande när man intervjuar kvinnor.

En nära relation till det som undersöks kan leda till ett förvärv av mer betydelsefulla data (Finch: 1984; Oakley 1981). Clara Greed (1990) skriver om liknande frågor när hon diskuterar sin erfarenhet som feminist och lantmätare, samtidigt som hon forskar om kvinnors ställning i lantmäteriet. Hon ser forskning som en tvåvägsinteraktion, och skriver ”så jag studerar en värld som jag själv är en del av, med allt det känslomässiga engagemang och anklagelser om subjektivitet som detta skapar. Jag försöker inte hålla lantmätarna på armlängds avstånd och forska ”om” dem som mina subjekt samtidigt som jag behåller en dominerande ställning, vilket är vanligt i mycket traditionell ”objektiv” forskning” (Greed, 1990, s. 145). Detta var perspektivet som jag antog när jag intervjuade kvinnorna i min studie med hjälp av mina personliga erfarenheter av true crime-podcasts i fråga. Jag fann att snarare än att hindra forskningsprocessen, tonade detta ned den akademiska status som lätt kan uppstå, vilket resulterade i en mer avslappnad miljö för både mig som intervjuare och intervjupersonerna. Även om en kvantitativ undersökning kan vara det bästa sättet att upptäcka förekomsten av problem, behövs enligt min utsaga intervjuer för att till fullo förstå kvinnornas erfarenheter och teoretisera dessa erfarenheter. En kvantitativ undersökning kan till exempel berätta att kvinnor faktiskt är de primära lyssnarna av true crime-podcasts, men förklarar inte hur lyssnandet får kvinnorna att må, och hur det påverkar deras liv.

4.4 Tematisk analys

Braun och Clarkes (2006) metodik för en tematisk analys lämpar sig för att hitta befintliga mönster i själva mängden data och inkluderar sex steg: först var jag tvungen att bekanta mig med uppgifterna och svaren jag samlat in, följt av att läsa dem igen. Därefter tog jag fram initiala koder där jag på ett systematiskt sätt gick igenom intervjumaterialet manuellt, för att sedan analysera koderna och vidare gruppera in i underteman. Efter att ha utformat de potentiella temana läste jag återigen igenom datamängden i sin helhet för att granska samtliga temans riktighet. Jag namngav och kategoriserade mina teman och följde upp med att skriva min rapport. Mina teman har valts ut med utgångspunkt i den insamlade empirin, samt i relation till den tidigare forskningen och valda teorier inom publikmottagning.

När jag kodade sökte jag specifikt efter bevis på tillfredsställelse som mottagits eller inte mottagits genom mina informanternas konsumtion av true crime-podcasts. Detta var induktivt och semantiskt till sin natur, eftersom jag ville vara så öppen som möjligt inför alla teman som kan ha uppstått. Det induktiva tillvägagångssättet innebär att man låter data bestämma över sina teman (Caufield, 2022). Det semantiska tillvägagångssättet betyder att man analyserar det explicita innehållet i datan (Krause & Bueno, 2007). Temana jag valde är mental förberedelse, ”reality over fiction”, morbid fascination för mördaren, visuell tillfredsställelse, lockelsen av att ta reda på mer, voyeuristisk relatering, ett spännande narrativ, social interaktion och terapibehovet. Flera av dessa teman kan förhoppningsvis även understödjas av morbid nyfikenhet och avvikande fritid för att få en bättre förståelse av hur de "trasiga" delarna av samhället påverkar vanliga människor. Och varför kvinnorna i min studie upplever den här ”morbida” nyfikenheten och ett intresse för hemska saker som mord, som av andra icke true crime-fantaster skulle kunna ses som avvikande.

4.5 Metodsammanfattning

Jenkins (1992, 2000) menar på att publikforskning ställer grundläggande frågor om hur vi förstår media och vad det betyder i våra liv. Genom att säga: "Vi lever i en värld fylld av andra människors berättelser" hävdade Jenkins att vi som konsument tar dessa berättelser och omarbetar dem för att tillfredsställa våra egna behov (Jenkins, 2000, s. 41). För denna kvalitativa studie mot publikmottagning analyserar jag publiken, media och true crime-podcasts genom en feministisk ståndpunkt för att undersöka potentialen för en kollektiv

identitet. Då sociala och kulturella influenser spelar en nyckelroll i min analys kommer kön att vara en avgörande faktor i denna studie mot publikmottagning. Livingstone et al. (2001) påstod att just kön är det som gör publikmottagning komplicerad, då kvinnor visar ansats till att se sig själva som potentiella offer för våld. De menade även på att eftersom kvinnor är mindre benägna att förlita sig på myndigheter, söker de sig till media som en resurs så att de kan vara tillräckligt informerade. Därför är det här viktigt att se könsdemografi som en signifikant faktor i min studie genom att förhålla sig till intervjuer med enbart kvinnor, i och med att kvinnor enligt tidigare forskning verkar ta emot och tolka true crime-media på ett annat sätt än män.

Min tematiska analys går som sagt även närmare in på teman som speglas av morbid nyfikenhet och avvikande fritid. Temana består som ovan nämnts av mental förberedelse, ”reality over fiction”, morbid fascination för mördaren, visuell tillfredsställelse, lockelsen av att ta reda på mer, voyeuristisk relatering, ett spännande narrativ, social interaktion och terapibehovet. Psykologen Chivonna Childs undersöker varför människor är besatta av true crime och de psykologiska effekter det kan ha. I Cleveland Clinics artikel från 2021 uttrycker hon att människor som inte har något intresse för berättelser om sanna brott kanske tror att de som njuter av dem är konstiga, men att kärleken till det makabra inte indikerar en tendens till ett kriminellt beteende. Istället säger Dr. Childs, att det är så enkelt som nyfikenhet när det kommer till intresset. Den tematiska analysen i min studie tittar närmare på detta spektrum. Anser de utvalda kvinnorna att vad de gör är avvikande eller handlar det primärt om nyfikenhet? Finns det ytterligare faktorer bakom deras true crime-konsumtion via podcastmediet? Detta kommer jag att undersöka i min resultatdel med hjälp av de kvalitativa intervjuer som gjorts.

4.6 Etiska överväganden

Jag valde att följa Vetenskapsrådets (2019) fyra forskningsetiska principer som består av informationskravet, samtyckeskravet, konfidentialitetskravet och nyttjandekravet. Enligt Kvale och Brinkmann (2014) ska den som intervjuar få den som blir intervjuad att känna sig bekväm att berätta om sina erfarenheter, och att den som intervjuar har god kunskap om både moral och etik. Samtalen spelades in med ett personligt godkännande från informanterna och ett löfte om anonymitet från min sida, samt att materialet skulle komma att användas i denna studie enkom och raderas efter slutexamination. Deltagarna fick muntlig information om att deras medverkan var frivillig och att de när som helst kunde välja att avbryta sitt

medverkande enligt samtyckeskravet. I enlighet med informationskravet informerades de även om deltagandet och syftet med studien. Konfidentialitetskravet efterföljdes på så sätt att informanterna underrättades att insamlad data (ljudinspelningar) och det transkriberade materialet förvarades på ett säkert sätt och hanterades enligt GDPR.

4.7 Åtgärdsförslag

Det finns flera begränsningar för denna studie. Respondenterna kan svara på det sätt de tror att andra människor skulle svara. Enligt McQuail (1984) är detta en ofrånkomlig fördom hos U&G. En annan begränsning är att rekryteringsmetoden (via Facebook) resulterade i en relativt homogen population. En större urvalsstorlek skulle kunna bidra till att skapa mer tillförlitliga och giltiga resultat. Genom att intervjua 20 deltagare kan denna studie inte generaliseras till befolkningen, eftersom den inte är utformad för att göra det. Att rekrytera deltagare från onlinekällor kan även begränsa antalet möjliga deltagare till de inom en specifik demografi, tillgång till internet och medverkande i specifika chattforum. Mina informanter kan inte inkludera hela omfattningen av kvinnliga lyssnare, och ger därför bara en inblick i dessa perspektiv utifrån specifika intervjuer. Dessutom var den narrativa analysen begränsad till en podcast av de hundratals tillgängliga poddarna baserade på true crime, i och med att mina deltagare såg den som sin favorit, och att den (Spöktimmen) även är den största kommersiella podcasten i Sverige. Den här analysen av Spöktimmen kan trots poddens storlek ändå inte helt hundra procentigt vara avsedd att representera faktorerna bakom lyssnande gällande alla true crime-poddar, även om den hoppas kunna göra det i viss utsträckning beträffande true crime i allmänhet då krimpoddarna liknar varandra i sitt utförande och delar en ömsesidig publik.

5. Analys/resultatredovisning

I min analys/resultatdel går jag in på de bakomliggande faktorerna som gör att kvinnorna i min studie söker sig till krimpodden. Här kommer resultatet från min insamlade empiri att presenteras ihop med en analys och egna teman med rubriker. De centrala forskningsfrågorna har delats in i nio olika underkategorier för att enklare kunna förstå och precisera intervjuerna. Kvinnor utgör som forskningen visar, en oproportionerligt stor andel av publiken för true crime. Resultatdelen går djupare in på frågor som ökad viktimisering, känslor av personlig säkerhet och andra faktorer som antas spela in på de utvalda deltagarnas true crime-konsumtion. Resultaten stödjer att kvinnorna i studien inte konsumerar sanna brottsmedier på grund av underhållning enkom, utan även för andra personliga behov jag kommer gå närmare in på nedan.

5.1 Mental förberedelse

Mental förberedelse kan handla om att man genom konsumtionen av true crime skapar en bild av verkligheten, och att man mentalt förbereder sig på vad som kan hända en själv. Som Oosterwijk (2017) belyser har vi möjlighet att ta in information som kan vara av värde om man själv skulle utsättas för våld i framtiden, där exponeringen för det morbida är en faktor:

”Jag tror att kvinnor attraheras av true crime för att de har en vilja att förstå samhället och kvinnors utsatthet, att det kan hända någonting när som helst och att det kan hända alla” (intervju 3).

”Man blir mera medveten om man är på väg hem sent en kväll på natten och tänker mer försiktigt generellt” (intervju 1).

”Man kan på ett sätt få nytta av vad som har hänt i ett senare skede. Det kanske rör sig om en form av överlevnadsinstinkt, typ vad hade jag gjort i samma sits? Man reflekterar mer över själva situationerna i fråga” (intervju 2).

Flera av kvinnorna fastställde att de lyssnar på true crime som en form av överlevnadsinstinkt. Att de får en större inblick i tankar kring vad de själva hade gjort i samma situation och att lyssnandet skapar en större medvetenhet inom olika händelser. De var överens om att genom att lyssna på vad som hänt andra kunde hjälpa dem själva att ta del av en kunskap som de förmådde dra nytta av. Att detta tyvärr är en del av vardagen – att man genom konsumtionen av true crime-podcasts ökar förståelsen av ”att något kan hända” när som helst.

Detta stämmer överens med vad Harrison och Fredrick (2020) diskuterar gällande att morbid nyfikenhet troligen har en skyddande överlevnadsfunktion bland människor. Genom att uppmärksamma patologiska händelser blir man känsligare för saker som kan skada. Med denna medvetenhet kan individer se över framtida företeelser som skulle kunna utsätta dem för risken för skador. Informanternas true crime-konsumtion verkar ha skapat en bredare medvetenhet hos dem att vara försiktigare i vardagen. Någon som informant 6 poängterade väldigt tydligt:

”Vi vet ju alla att du inte ska gå hem till någon du inte känner mitt i natten. Du kanske inte ska gå igenom skogen. Alltså, det är liksom en påminnelse om saker som vi alla redan vet är riskabla – speciellt som kvinna i denna värld. Att man inte utsätter sig för onödiga risker, till en viss gräns såklart. Man måste fortfarande kunna röra sig i samhället, men om alternativet står mellan att kunna åka hem med en taxi eller gå hem klockan två på natten genom en mörk skog, så kanske man tar en taxi.”

Kunskapsinhämtning i sig är värdefull, även när människor skaffar sig kunskap om negativa sociala situationer som innebär död, våld eller skada. Faktum är att den kunskapsuppdatering som följer av att hantera negativ information kan vara relevant för att bygga en realistisk modell av världen, eller för att hantera framtida negativa situationer (Oosterwijk, 2017). Browder (2006) menar på att i en värld där kvinnor fruktar våld ger sanna brottsberättelser en vägledning för personlig överlevnad. Dessa fynd speglar också två tidigare studier: 2010 kom Vicary och Fraley fram till att kvinnor drogs till sanna kriminalromaner för att de tyckte om en kvinnlig huvudperson och ville lära sig mer om överlevnadsförmågor. Livingstone et al. (2001) hävdade även att kön komplicerar publikmottagningsstudier om våld, eftersom kvinnor ofta ser sig själva som potentiella offer för ett brott. Denna triangulering av punkter visar hur avgörande kön är för hur kvinnor tar emot och tolkar de medier vi konsumerar.

Informant 6 fortsatte med att:

”Män bara lever, de behöver inte vara rädda för att bli mördade och våldtagna på samma sätt som vi, de bara kör sitt race. Vi vill vara förberedda på allt, vi vill kunna känna igen alla tecken på katastrof.”

Hon fick medhåll från informant 8 som uttryckte:

”Vi kvinnor är mer utsatta och mer rädda, vi är liksom från tidig ålder varnande från våra föräldrar att akta oss för fula gubben.”

Vicary och Fraleys (2010) forskningsresultat stödjer att kvinnor konsumerar true crime på grund av själva informationsvärdet och hur man ska agera i en utsatt situation. Att kvinnor

verkar tycka om att konsumera fall som rör sig om överlevnad, oavsett om det gäller att förebygga, eller just överleva ett brott. Forskning visar att kvinnor fruktar brott mer än män, eftersom de är mer rädda att bli offer för ett sådant. Denna rädsla leder till att kvinnor, även omedvetet, intresserar sig för sann brottslighet, eftersom de vill lära sig att förhindra det (Vicary & Fraley, 2010).

Det verkar med andra ord vara så att kvinnor lär sig mer av detta narrativ då de känner en större risk att bli offer, vilket ökar dragningen och spelar på tankar om överlevnad och att ”klara sig till skillnad från offren i berättelserna”. Rädsla och kunskap verkar vara bland de drivande faktorerna när man lyssnar på true crime.

”Får man mer information om hur samhället ser ut och vad som kan hända blir man också mer försiktig med andra människor” (intervju 3).

”Jag tycker att det är någonting som har grund i att de flesta offer är kvinnor, och det kan vara något som man vill ha mer fakta om. Vad som händer andra. För att man bara lever ett liv” (intervju 7).

5.2 ”Reality over fiction”

Även om flera av kvinnorna också var intresserade av andra ämnen, var det ett genomgående svar att de föredrog true crime. Att människor oftast är engagerade i vad som är realistiskt och verkligt för dem. Som informant 6 uttryckte det:

”Varför skulle man föredra skönlitteratur när verkligheten är så pass mycket mer extrem?”

”Jag gillar allt som är riktigt, alltså inte på låtsas. Jag ser liksom inte poängen eller syftet i att läsa skönlitteratur egentligen, utan det är spännande att lyssna på det som faktiskt har hänt” (intervju 17).

”True crime handlar ju om att det är på riktigt, och det handlar om att förstå vad som har hänt. Det är ett brott som har begåtts i verkliga livet” (intervju 11).

Här går deltagarna djupare in på att verkligheten faktiskt är mer skrämmande. Etiketten "true crime" ger materialet i dessa poddar en aura av fakta – förstärkt av den journalistiska, " icke-litterära" stil som narrativet omfattas av, i kombination med den målande beskrivningen av verkliga händelser. Majoriteten av informanterna var inte alls förtjusta i fiktiv litteratur. Deltagarna ansåg på ett sätt att lyssna på true crime var en form av existentiellt möte med sanningen, och en typ av mod i sin vägran att vända bort blicken inför verkligheten. När jag frågade informanterna om varför de tror true crime-konsumtion är så pass dominerande bland

kvinnor svarade informant 9:

"För det känns som att vi kvinnor lever i den verkliga världen. Män är mer av åsikten att "det här kan inte hända mig" som är en del av machokulturen. Det känns som att de inte vill veta vad som kan hända, typ att de på ett sätt bortser från sanningen. Jag blir mer medveten i vardagen på något sätt, och föredrar riktiga berättelser om riktiga händelser."

True crime-konsumtion verkar tillåta kvinnor att blicka in i mörkret, in i det hemska som drabbar brottsoffer på riktigt. Det kan ses vara en drivkraft att som sagt inte blunda inför verkligheten – att det finns otäcka människor där ute som går på gatan, samt att alla berättelser inte har ett lyckligt slut. Till skillnad från spöken eller något "imaginärt" är farliga människor verkliga. Även om möjligheten att bli attackerad av någon kanske inte alltid är stor, finns där fortfarande en risk, och det ökar rädslan men också spänningen. Finns det inget verkligt hot är inte heller rädslan och spänningen lika verklig.

5.3 Morbid fascination för mördaren

För lyssnarna handlar det inte bara om att förstå hur världen ser ut, utan även om en vilja att förstå mördaren. Denna vilja återkom flera gånger under intervjuerna:

"Det är intressant att reflektera över hur mördarna tänker. Hur går man från steget till att man är våldsam, för att sen vilja ta livet av någon annan? Det är främst den psykologiska faktorn – viljan att komma inpå den personen" (intervju 15).

"Jag vill veta allt från början till slut rörande den skyldiges uppväxt, vem personen var och vad som kan ligga i dennes personlighet som har lett till att brottet har begåtts" (intervju 16).

Det förekom också ett intresse kring att många mördare levde "vanliga liv" men ändå gjorde vad de gjorde. Informant 6 uttryckte bland annat:

"Man får upp ögonen för att allting inte är som det verkar, och det som är intressant med true crime och seriemördare är att de oftast är normala, utåt sett fungerande människor i samhället, men de gör ändå fruktansvärda saker, vilket gör att vi människor har svårt att greppa det. Jag menar, hur kan en människa ha ett jobb och familj och barn och ändå döda folk? Det är liksom, jag vet inte, det sätter dina tankar i rullning och man får lite insikt om mänskligheten, den är inte så himla vacker alltid."

En aspekt som är tänkvärd är att det ändå fanns ett genomgående distanstagande hos informanterna. De var noga med att samtliga avgränsa sig från att de på något sätt skulle ha förståelse för sådana handlingar. De försökte således förstå brotten, men ändå poängtera att de aldrig själva skulle göra något liknande. Distanstagandet i fråga kan kopplas till det man inte förstår som Oosterwijk (2017) diskuterar kring, men att man ändå är nyfiken och försöker:

”Jag är intresserad av psykologin hos mördaren för att jag vill förstå hur de tänker och hur de kom fram till varför de gjorde det de gjorde. Många gånger förstår man inte för man tycker ju inte att de har rätt i det de gör, men jag kan tycka att det är intressant att se från deras perspektiv – typ jaha, så kom du fram till den här slutsatsen” (intervju 5).

Browder (2006) belyser att medan den traditionella dokumentären är utformad på sättet att öka människors medvetenhet av fruktansvärda förhållanden för att åstadkomma förändring, ger true crime en bild av problem som är olösliga, eftersom de är förankrade i det individuella psyket och ofta inte har några uppenbara rötter i sociala förhållanden. Vi befinner oss i psykopatens eller sociopatens rike, vars ondska inte har någon synlig orsak: lagstiftning kan inte ta bort källan till problemet (Browder, 2006).

En anledning till att vi älskar true crime är att vi får utforska psykologin bakom mordhandlingen. Ingen vettig person vill begå massmord, men genom själva naturen av att vara människa är våra hjärnor kopplade åtminstone till något som liknar dessa brottslingar. Vi kan inte riktigt förstå motivationen och övertygelsen hos människor som begår dessa våldsamma handlingar, men vi känner oss tvungna att göra det (Cassibry, 2017).

5.4 Visuellt tillfredsställelse

True crime-podcasts länkar nästan undantagslöst en flerfaldig bilaga av vad som vanligtvis beskrivs som dramatiska, chockerande eller skrämmande fotografier av mördaren och offret. De flesta av informanterna ansåg att bilder ytterligare bidrog till själva narrativet och att personerna i berättelsen blev mer verklighetstroga. Till exempel:

”Om vi bara hör det så är det bara ord. Det kan vara en story, det kan vara en berättelse, det kan vara fantasy, det spelar ingen roll. Men när man ser bilder så fattar man. Som om du googlar på tsunamin i Thailand, då får du se saker och inser ja men det händer, det var inte bara påhittat. Det blir mer verkligt, och det blir mer greppbart” (intervju 6).

”Jag gillar bilder som också hjälper till att få en förståelse av saker som kan förstärka storyn. Hjälper det storyn och förloppet så tycker jag bilder är bra och intressant” (intervju 3).

”De äkta bilderna där man verkligen kan se hur det såg ut på brottsplatsen är att föredra. Det tycker jag är mer relaterbart. Man får en djupare förståelse att det verkligen har hänt och hur hemskt det kan ha varit” (intervju 12).

Traylor (2019) tar i sin studie om true crime-konsumtion upp att ju mer visuellt som ingår i en berättelse, desto mer tilltalande är berättelsen för publiken. En av de vanligaste anledningarna till att berättelsen inte presterar bra är att man missar att inkludera relevanta bilder på offret,

nära och kära och miljö. Mina informanter var av liknande åsikt och uppskattade att själva söka fram bilder, samtidigt som de lyssnade eller klickade på länkar för att ta sig vidare till visuella sekvenser parallellt med lyssnandet. Bilder på offret tycks i mångt och mycket röra sig om att man försöker knyta berättelsen till något.

5.5 Lockelsen av att ta reda på mer

Värt att notera är att informanterna också tycktes ha gemensamt att de ville ta reda på mer. De ville förstå mer och varför, och letade hela tiden efter förklaringar till hur det ens var möjligt för dessa händelser att inträffa. Chung (2015) menar på att till skillnad från användningar och tillfredsställelser för vissa andra medier, verkar även utbildningsmotivation vara en betydande faktor som tydligt återspeglar podcastens huvudfunktion för lyssnande. Att lyssnare använder podden inte bara för att döda tid och underhålla sig själva, utan för specifika ändamål där en central del är utbildning i sin roll som betydande prediktor för användartillfredsställelse. Katz, Blumler och Gurevitch (1974) belyser även de att publiken använder sig av mediekonsumtion för ändamål så som information. Detta kan relateras till att kvinnorna i studien vill ta reda på mer, och ökar sin tillfredsställelse genom att utvidga sin medvetenhet om samhället:

”Jag letar ofta efter mer information. Man vill se mer och man vill veta mer för man är nyfiken. Jag tror att det är den här dragningen och syftet, att försöka hitta det logiska i vad som händer i världen, hur berörd man än blir” (intervju 18).

”Det kan vara så att kvinnor är mer känsliga och vill veta mer fakta och att de är mer nyfikna på vad som händer i världen och i sin egen omgivning” (intervju 4).

”Jag gillar att få information från olika källor. Det är som att man har en verktygslåda där man samlar olika historier och sätter ihop händelseförloppen” (intervju 7).

Vi har en del av informationen tillgänglig för ögonen, men där finns fortfarande en lucka som skapar osäkerhet om vad mer som kan finnas där. En osäkerhet som i hjärnans ögon måste lösas. Så det är denna lucka, denna osäkerhet som motiverar hjärnan till att vara nyfiken (Oosterwijk, 2017, s. 2).

Informant 11 sa även hon att hon hela tiden vill utöka sitt vetande:

”Det sker ju brott hela tiden. Och om man vill veta mer om samhället och vad som händer och hur det fungerar, så finns det alltid nya avsnitt och lyssna på om man är intresserad. Plus att man kan googla om fallet och lära sig mer.”

Chan-Olmsted och Wang (2022) belyser att det är just informationsrelaterade motiv som leder till mer kontinuerligt engagemang i poddlyssnandet. Hodo (2021) menar även på att undersökande journalister och människor som sitter hemma i sina soffor lyfter viktiga frågor och en större medvetenhet och informationsbredd kring fallen, som då inte glöms bort. Deltagarna nämnde att de brukade leta upp kompletterande information när de lyssnat på vissa avsnitt genom att ansluta sig till forum, eller googla upp fakta för att få ut ytterligare detaljer kring den hemska händelsen. Flera av dem hade även ett intresse av hur rättsväsendet fungerar och var engagerade i att ta del av djupare information kring utredningar, rättegångar och domstolsprotokoll. Att de rent faktamässigt också kunde få kunskap om polisens arbete och annan värdefull information som brottsplatsbilder eller filosofiska aspekter om exempelvis ondska. Och att de även vill lära känna personerna bakom själva händelsen.

I allmänhet var deltagarna alla överens om att de lärde sig något av poddar om sanna brott och att de sökte denna specifika medieform i utbildningssyfte. I likhet med Parameswarans deltagare som läser romaner för att lära sig engelska (1999), visar den här studien att konsumenterna faktiskt aktivt deltar i sin mediekonsumtion och engagerar sig i själva förloppet att även skapa, istället för att endast absorbera själva innebörden (Jenkins, 2000).

5.6 Voyeuristisk relatering

Det var många true crime-fall som verkligen berörde informanterna, och de använde ofta uttrycket ”fel tid på fel plats”. Igenkänningsfaktorn var stor, och de poängterade att de upplevde att offren oftast var helt oskyldiga människor. Vem som helst kan bli kidnappad, våldtagen på gatan, nedslagen på krogen eller rånmördad i en park. En stor del av kvinnorna jag pratade med identifierade sig med offer för våldsbrott:

”Jag känner otroligt stark empati med offret. Det hade kunnat vara jag eller en kompis till mig. När man hör om de här berättelserna kan man verkligen leva sig in i den här skräcken som offret måste ha upplevt i de här sista stunderna av förtvivlan” (intervju 8).

”Man kan ofta känna igen sig i karaktärerna när de liknar en själv mer och bli mer berörd av det” (intervju 12).

”Det finns en stor igenkänning i podden. Oftast är det ju en vanlig kvinna som bara var på väg hem från jobbet eller har suttit på tunnelbanan. Så det är helt vanliga personer som råkar ut för hemska saker. Jag tänker på alla de gånger man själv åkt hem från krogen och gått hem sent på natten, man är egentligen otroligt exponerad för det här i vardagen” (intervju 3).

Att lyssna på de ofta hemska detaljerna i fallen ger lyssnarna en explosion av adrenalin. Ett stort antal true crime-fall är också skrämmande och hjälper till att underblåsa adrenalinet, men rädslan är också vad som driver efterfrågan (Cassibry, 2017). Stahl (2017) håller på ett sätt med Cassibry och menar på att de som lyssnar på krimipoddar är så uppslukade av berättelsen att de kan tro att det kan hända dem när som helst. Han noterar också att fysiologiskt sett är rädsla den mest primära och kraftfulla instinkten människor har. Eftersom sanna brotts historier är så avskyvärda och hemska, är just rädsla en naturlig reaktion på att höra berättelserna. Och eftersom rädsla och adrenalin är sammanlänkade känner lyssnarna en beroendeframkallande adrenalinström. Den cykeln fortsätter gång på gång, vilket leder till en önskan att engagera sig i genren om och om igen (Stahl, 2017).

Fallen informanterna kunde relatera till var de som berörde mest – de fall som innefattade kvinnor som blev utsatta för något hemskt. En annan gemensam nämnare var att många blev mer skrämnda och kände en starkare relatering för fall ”här hemma”:

”Svenska fall – alltså det är många kopplingar. Det är just att de är nära inpå och att de sker i ens närhet. Även om det kanske inte är någon jag känner så är det liksom inte många timmar eller minuter ifrån mig det sker” (intervju 18).

”Svenska fall är så nära. Om det händer en naturkatastrof i ditt närområde så blir du jätteintresserad, men du blir ju inte lika intresserad av en katastrof på andra sidan jorden. Det har hänt i ens närhet och då blir det extra spännande” (intervju 10).

”När det är i Sverige och det är nära, och det är nyligen, fall i typ Stockholm – då blir det mer påtagligt. För då är det mer att man tänker att man själv brukar gå i den där parken” (intervju 15).

En känsla som förekom hos informanterna var frustration, att de blev upprörda över vissa situationer offren försatte sig i som de själva tänkte att de skulle ha undvikit. De var samtidigt måna om att belysa att det aldrig är offrets fel, men blev utom sig och tänkte ”varför gick hon dit” eller varför träffade hon den här personen”, ”nej, nej, nej!”.

Browder (2006) menar på att även om true crime-konsumtion hävdar existensen av sociala oförklarliga avvikelser (kort och gott rent ondska), så bekräftar den också föreställningarna om kausalitet genom att uppmuntra läsaren att delta i en voyeuristisk dissektion av offrets misstag – hennes oförmåga att läsa uppenbara ledtrådar (s. 931).

”Man kan tänka sig att det är dumt, vissa situationer folk försätter sig i, men samtidigt – när det väl händer så kanske det inte är så himla lätt att välja det smartaste valet. Det kan jämföras med när man kollar på skräckfilm och högljutt kommenterar hur dumma de är. Samtidigt så vet man ju att när man själv är i pressade situationer så är det ju så. Typ som när man är med i Jeopardy till exempel, inte skulle du komma ihåg några svar även om du visste svaret egentligen liksom. Det kanske rör sig om en form av kortslutning i huvudet” (intervju 20).

”Många offer försätter sig ofta i situationer som man själv tänker att det skulle man ju kunna ha undvikit. Och det kan man ju må lite dåligt av att man skyller på ett offer eller en kvinna, men samtidigt vet man ju att man själv med har varit ung och dum och försatt sig i situationer där man inte alltid tänker på konsekvenserna” (intervju 16).

Boling (2020) citerar i sin studie Parameswaran som hävdar att publiken är "formad av auktoritativa (och genomgripande) mediediskurser, men inte är passiva mottagare av dominerande budskap" (s. 317). Mina deltagare kände vanmakt och blev frustrerade över offrets "misstag", men var samtidigt noga med att poängtera att de inte valde att skylla på kvinnan de kände igen sig i, och utmanade på så sätt den rådande normen i media att skuldbelägga offer som en tolkningsgemenskap.

5.7 Ett spännande narrativ

Condous (2021) skriver att journalistisk undersökning, blandad med ett fängslande berättande har blivit populär bland podcasts. Livingstone et al. (2001) menar på att människor verkar lika villiga som någonsin att finna brott fascinerande, att föredra en "bra historia" som får dem att spekulera och att vilja bli informerade om brott i "den verkliga världen" (s. 8). Detta narrativ och denna efterfrågan verkar journalister som driver true crime-podcasts använda sig av för att locka läsare.

"Jag älskar poddens format, alltså sättet den berättar en historia. Jag tror att vi på något sätt är programmerade att tycka om själva berättarformen och användningen av den – det kanske har att göra med vårt intresse för sagor när man var liten” (intervju 4).

Stahl (2017) noterar att podcasting presenterar den unika förmågan att dela upp berättelsens klimax under några avsnitt, för att sedan lämna kvar detaljer som efterfrågar ett nytt avsnitt. Tryckta berättelser besitter inte den här förmågan lika explicit. En berättelse under uppbyggnad som delar med sig av tillräckligt med detaljer för att hålla fast lyssnarna, men ändå inte tillräckligt för att förstöra underhållningen är nyckeln (Stahl, 2017).

Informanterna uppskattade det bra och spännande narrativet som poddformatet bidrog till som kunde ge utlopp för barndomens berättarform. Ett vanligt tema i många sagor är att de goda karaktärerna belönas i slutet och de onda karaktärerna straffas. Moralen här är att brott inte lönar sig. True crime kanske följer samma linje, att oavsett händelseförloppet för offren så förväntar man sig att de ska få upprättelse i slutet. Detta kan jämföras med att de flesta av mina informanter faktiskt föredrog lösta fall framför olösta:

”Jag tycker lösta är intressantare. Jag vill gärna se slutet även om det i de här fallen ofta inte är ett riktigt ”happy ending” om man säger så. Men samtidigt är det ju kul att få se att man sätter dit den jäveln som har gjort det” (intervju 20).

”Det är den dramaturgiska utvecklingen av något som är faktabaserat. Jag vet att jag till exempel lyssnade på en dokumentär som handlade om en vän till mig som inte var offret men som var på platsen, och jag vet ju hur hon berättade för mig om själva händelsen så att jag verkligen kunde leva mig in i den. Det är samma princip till varför jag fortsätter lyssna på true crime” (intervju 1).

”Lösta fall är att föredra. Jag tycker det är jättejobbigt och lyssna på kalla fall. Dels för att förövaren inte har kommit till rätta och också för att man vill ha ett slut på det med en punkt” (intervju 18).

Boling (2020) tar i sin studie upp att forskare har mätt hjärnkemikalier i lyssnande av true crime och funnit ökade nivåer av oxycontin, kortisol och dopamin i försökspersoner, vilket visar att våra hjärnor går igenom mönstren att reagera på nöd, lära av omgivningen och empatisera med huvudpersonen i verkliga situationer. Byggda på kombinationen av en stark berättelse och att berättelserna presenteras på ett engagerande sätt hjälper således krimpoddar att dra en naturlig nytta av vår medfödda önskan av en "bra" historia. Chan-Olmsted och Wang (2022) menar i sin studie utifrån U&G-teorin på att emotionella och underhållningsrelaterade motiv spelar en viktig roll i podcastanvändning.

5.8 Social interaktion

Boling och Hull (2018) hävdar att just kvinnor lyssnar på krimpoddar för att de är populära och att de vill kunna delta i konversationer med sina vänner. De belyser att kvinnor är mer benägna att lyssna eftersom de vill diskutera poddarna med andra. Förutom att reflektera själva nämnde flera av informanterna i min studie att de pratade med andra som delade deras intresse för true crime, och att det då uppstod gemensamma samtalsämnen:

”Det blir ganska ofta att man delar vad man hörde, och ofta är jag också inne på diskussionsforum där jag diskuterar med andra” (intervju 7).

”I forum känns det som att, ja men där får jag komma hem till likasinnade människor som förstår en” (intervju 20).

”Kommer man in på diskussionen är det jätteintressant och sitta och prata true crime med andra” (intervju 9).

Enligt Papacharissi och Rubin (2000) representerar tillfredsställelsen om social interaktion den sociala användningen av media som kopplar samman individens användning med interaktiva handlingar med andra människor. Denna tillfredsställelse understryker att människor känner sig länkade genom att utbyta erfarenheter av att konsumera samma innehåll och komma i kontakt med varandra, snarare än att konsumera det tillsammans. Enligt användnings- och tillfredsställelseteorin fick kvinnorna sina behov tillfredsställda genom en mängd olika användningsområden. Kommunikation (inte minst online) var en stor drivkraft för kvinnorna att lyssna på true crime-podcasts.

Atkinson och Rodgers (2015) menar på att frågor väcks i samband med den nya teknologin att hänge oss åt till synes gränslös, våldsam och sadistisk nyfikenhet inom vår kultur. Hittills har många forskare fokuserat på frågor om hur exponering för mediavåld kan generera interpersonell aggression. De deltagande kvinnorna kunde förstå varför true crime kan ses som något tabubelagt med dess våldsbenägna natur i och med att genren fokuserar på just grova våldsbrott. De ansåg sig emellertid inte ligga i riskzonen för att själva bli påverkade av någon form av aggressivitet, i och med att konsumtionen mer rörde sig om intresse och nyfikenhet.

Atkinson och Rodgers (2017) fortsätter med att det egentligen är svårt att lokalisera arten av skadorna och de sociala influenserna av högtillgängligt våldsamt och sexualiserat medieinnehåll. De hävdar emellertid att en kombination av teknik och kultur har välkomnat den allt djupare närvaron av sadistisk voyeurism i det dagliga sociala livet. Deltagarna ansåg att true crime ofta är sadistiskt, men det var viktigt för dem att poängtera att de inte såg sig göra något avvikande, då genren är så pass etablerad i samhället idag – att allt blivit mer liberalt inom sättet att tänka och förhålla sig till true crime inom en social kontext:

”Jag tycker inte att det är tabu att lyssna. Det är väldigt många som lyssnar på true crime i modern tid och pratar om det. Sedan har jag personer i min närhet som tycker att det är jättekonstigt att jag vill kolla på dokumentärer om sadistiska mördare eller lyssna på poddar om diverse brottslingar och sådana här saker, men det handlar mest om att få information” (intervju 6).

”Jag tycker inte att det är så tabubelagt eftersom det finns så mycket av det så det tror jag inte, och jag känner inte heller att det är det, även om vissa fall faktiskt är väldigt hemska. Man ser det överallt och många använder poddar” (intervju 13).

”Tabun kring true crime har försvunnit mer de senaste åren. Just nu är det stora produktionsbolag och alla dessa appar och hur mycket socialt som helst, så jag tror inte att det ses som tabu på något sätt. Inte längre i alla fall” (intervju 16).

De flesta av mina informanter hade liknande saker att säga om konsumtionen av sanna brottsmedier som (nu) är mer socialt acceptabel, och att man trots allt ändå kan prata ganska fritt kring den med andra. Förekommande ord som "sadistiskt" och "hemskt" i intervjuerna skulle kunna leda till en teori att informanterna kunde relatera till Radways begrepp om genreskuld. I Radways (1984) studie upplevde kvinnor skuldkänslor över mängden pengar som spenderades på romanerna, tiden de ägnade åt att läsa dem och det faktum att de försummade sina hushållsplikter. Jag hade förväntat mig att mina informanters skuld ämnade härröra från upplevda kulturella normer om att true crime inte är underhållning, i och med att de nämnde att kriminalhistorier till sin natur kan vara sjuka och olämpliga. Emellertid visade det sig att de ansåg att det inte betyder att konsumtionen och den sociala aspekten av dem är det. Min fundering är att villkoren för kvinnor ändrats över tid, och att kvinnorna inte längre är placerade i fack som den ”präktiga hemmafrun och husmodern”. Radways studie publicerades trots allt för nästan 40 år sedan.

”Man märker ganska stor skillnad på hur true crime numera är allmänt accepterat. Det pratas dagligen och konsumeras i mycket större mängder än vad det gjort tidigare när det kanske varit lite mer tabubelagt. Man känner sig inte lika placerad i ett fack som kvinna som förr i tiden. Vi kan liksom gilla våldsamt, Formel 1, bärs och andra ”manliga grejer” utan att det blir en skandal” (intervju 5).

”True crime är så utbrett socialt idag och det handlar mycket om fakta. Det är lite grann som att vara intresserad av andra världskriget. Hemskt – men intressant. Sedan lever vi också i en annan tid idag. Mer jämställt. Jag ser liksom inget problem i att sitta och meka med bilen och lyssna på poddar om krig och massmord bara för att jag är kvinna” (intervju 6).

5.9 Terapibehovet

Vissa av kvinnorna uttryckte även att de själva varit med om något våldsamt och beskrev sin konsumtion som en form av terapeutisk avslappning:

”Har man själv varit med om/eller har erfarenhet av något hemskt specifikt känner man sig inte lika avskild. Jag var med om en väldigt jobbig händelse för några år sedan, och det är skönt att veta att man på ett sätt inte är själv där ute. Lyssnandet för mig fungerar som en sorts terapi” (Intervju 20).

”Det är självläkande ifall man varit med om något trauma att höra andra prata om det. Man vill både se att det har gått bra för någon eller om det har gått sämre. Man kan få någon tröst i det, att man inte har varit ensam” (intervju 12).

Journalisterna och skaparna av Spöktimmen Jenny Borg och Linn Larsson delar ofta med sig av personliga upplevelser till sina lyssnare, vilket förekommer hos poddkreatörer inom true crime. Jenny berättade exempelvis om ett övergrepp hon varit med om i podden och Linn pratar kontinuerligt om att hon kämpar med psykisk ohälsa. Detta kan jämföras med vad Williams (2020) belyser i samband med poddens frammarsch. Hon skriver att en ny konfessionell journalistik skapas i samband med podcasts, där kreatörer öppnar nya mer subjektiva utrymmen i samtida sändningar och utmanar de accepterade reglerna för objektivitet och opartiskhet genom att berätta egna outtalade personliga historier för sin publik.

Cron (2012) menar att vi som unika individer dras till berättelser av olika anledningar, och att nyckeln till denna förmåga är att infoga oss själva i berättelsen och känslomässigt navigera i den. För kvinnorna i denna studie är det tydligt att kraften i en bra berättelse är viktig i uppbyggandet av ett starkt narrativ. Om den görs väl, verkar true crime-podden ha förmågan att ge resonans på en personlig nivå till kvinnor:

”Om man själv har varit i en relation där man var ett offer är det skönt att höra någon annans infallsvinkel på liknande erfarenheter, vilket ger podden ett syfte” (intervju 7).

True crime-konsumtion verkar för dessa kvinnor fungera som någon form av självhjälpslitteratur. I likhet med Radways studie från 1984 verkar kvinnorna drivas av känslomässig omsorg för sig själva när de tar del av true crime-poddarna. Radways informanter fann ett terapeutiskt värde i läsningen av sina romaner och blev nästan känslomässigt beroende av dem (Radway, 1984). En sista noterbar aspekt var just bekvämligheten med poddlyssnandet, vilket deltagarna även tyckte hade ett terapeutiskt värde i form av avkoppling och lättåtkomlighet. Podcasts kombinerar en aktiv publiks tillvägagångssätt, med "nya" tillfredsställelser, genom att de är tillgängliga på mobila enheter (Rubin, 2009; Ruggiero, 2000).

”Poddar går att lyssna på och använda även om man gör andra saker. Man kan lyssna när man är ute och går, städar, diskar och så vidare. Man blir mer flexibel än när man kollar på film eller läser en bok” (intervju 19).

”Jag föredrar poddformatet mest för att det är så himla smidigt. Jag kan lyssna i nästan alla sammanhang oavsett om det är fem minuter eller en timme. Oavsett om jag är på tunnelbanan eller på gymmet – var och hur och när som helst” (intervju 18).

Innan jag går in på slutsatsen kommer jag att kortfattat sammanfatta detta kapitel, som har gått ut på att med hjälp av informanterna försöka svara på forskningsfrågorna gällande de deltagande kvinnornas konsumtion av true crime via medieformatet podcast (en ny framväxande form av ljudjournalistik). Jag har bland annat undersökt bakomliggande faktorer, själva användandet och dess syfte, tolkningen av det hela och införlivandet av lyssnandet i självupplevda erfarenheter. Gällande mental förberedelse ansåg informanterna att de lärde sig saker genom konsumtionen, som hur de skulle agera om de hamnade i en liknande situation. Inom true crime finns en äkthet och historierna är inte påhittade, vilket deltagarna uppskattar. Kvinnorna i studien uttryckte att det förekommer en helt annan slags spänning och nyfikenhet kring reella händelser. Att försöka sätta sig in i brottslingarnas medvetande som en sorts morbid fascination var också av intresse, samt visuell tillfredsställelse.

Lockelsen att reda på mer om fallen och samhället var en ytterligare motivationsfaktor, samt en voyeuristisk relatering. Ett spännande narrativ var också uppskattat, och även den sociala interaktionen efterföljd av det terapeutiska värdet och lättåtkomligheten/bekvämligheten i formatet. Informanterna väljer med andra ord sitt true crime-lyssnande utifrån specifika mål och syften, och använder sig av podden för att tillfredsställa sina egna behov och önskemål. De var även överens om att kvinnor tolkar media på ett annat sätt än män, då de i större utsträckning oroar sig för att bli offer för brott. Majoriteten av kvinnorna i studien såg inte heller sitt intresse för true crime som något avvikande (i ett samhälle som blir alltmer jämställt rörande sysslor och intressen) utan att det fanns en fördel i att hålla sig ajour med brott för att bli mer medveten om sin omgivning. Poddformatet har även givit journalister en ny plattform för rapportering och skapat en nischad gemenskap i det moderna medielandskapet där mer konfessionell journalistik har kunnat lyftas fram. Podcasts i sitt narrativ verkar därmed ha utvidgat den journalistiska räckvidden i sin relation till åhörarna, där berättandet har skapat en bredare multilateral relation mellan journalister och dess publik. Nedan kommer en mer omfattande diskussion av mitt arbete att presenteras som en avslutande längre summering av min studie.

6. Slutsats

Denna studies bidrag till forskningen om kvinnors true crime-konsumtion har använt sig av teorin om användning och tillfredsställelse för att genomföra en publikanalys. U&G-teorins betydelse har varit relevant för denna studie eftersom att till skillnad från andra medieteorier, är den baserad på antagandet om en aktiv, snarare än en passiv publik (Katz, Blumler & Gurevitch, 1973; Ruggiero, 2000; Sundar & Limperos, 2013). Detta innebär att publiken är självmedveten och aktivt väljer sina medier (här i form av true crime-podcasts), baserat på motivation och avsikt att uppfylla behov som de identifierat själva (Katz, Blumler & Gurevitch, 1973; Perks & Turner, 2019; Ruggiero, 2000; Sundar & Limperos, 2013). Deltagarna hade specifika motiv för att lyssna, och dessa motiv är mer instrumentella till sin natur enligt U&G-teorin.

Då podcasts använder sig av nya teknologiska mediedrag med de från traditionella medier, kopierade den här studien tillvägagångssättet genom att kombinera podcasts som det nya mediet med just användnings- och tillfredsställelseteorin (som har varit närvarande i olika mediestudier i nästan ett decennium). På så sätt syftade denna forskning till att minska tillämpningsgapet mellan podcasts och teorin om användning och tillfredsställelse, samtidigt som möjliga effekter undersöktes utifrån en feministisk lins på den utvalda publikens podcastkonsumtion för att få kunskap om faktorerna bakom lyssnandet.

Med hjälp av även Alan Rubins (1994) samtida perspektiv på användningar och tillfredsställelser, fann denna studie att true crime-poddpubliken faktiskt valde poddsändningar utifrån specifika mål och syften, och att lyssnare använder media för att tillfredsställa sina egna önskemål. Med andra ord, vad poddpubliken gör med mediet är baserat på deras egna mål, eftersom de avsiktligt väljer ut vilka podcasts de beslutar sig för att lyssna på. Den här studien fann också signifikanta samband mellan motiven för att lyssna på podcasts om sanna brott, vilket främjade Rubins argument om påverkan av personlighet och tillgänglighet som en faktor i medieval. Eftersom true crime-konsumenter även tycker om andra true crime-medier, fann denna studie även att Rubins (1994) argument om konkurrens med media såväl som funktionella alternativ fortfarande behåller sin relevans. Eftersom true crime-lyssnare även bestämmer sitt användarmönster utifrån ett individuellt initiativ, stöds

ytterligare ett av Rubins perspektiv på användningar och tillfredsställelser med detta arbete – att i studien i förhållandet mellan människor och media, är det vanligtvis människorna som är mer inflytelserika.

Min forskning om detta ämne inspirerades även av tidigare forskare – bland andra Radway (1984) och Parameswaran (1999) som studerar publikens mottagande och tolkning av en könsspecifik publik som söker en genrespecifik media. True crime-podcastpubliken är övervägande kvinnlig, och studien utformades för att utforska deltagarnas unika mottagande och användning av berättelserna som presenteras i true crime-podcasts. När man specifikt undersöker studier mot publikmottagning har forskare hävdats att kön är en kritisk komponent, speciellt i relation till skildringar av brott, eftersom kvinnor nämligen ofta ser sig själva som potentiella offer för våld (Livingstone et al., 2001, s. 14). Andra liknande upptäckter inkluderar det faktum att kvinnor söker media som kan hjälpa dem att bli informerade och självförsörjande (Livingstone et al., 2001, s. 15). Det är också acceptabelt att ta upp feministiska publikmottagande studier i samband med digitaliseringens framväxt. Van Zoonen (2001) påpekar till exempel att de nya medierna vidgar kvinnors vy och handlingsutrymme. Tillkomsten av podcasts ger kvinnor möjlighet att konsumera vad de vill i större utsträckning, och går hand i hand med van Zoonens (2001) uttalanden om att kvinnor uppskattar kommunikation och samhällsbyggande med hjälp av mediala verktyg.

Informanterna fann att den explosionsartade utvecklingen av true crime-media har blivit en uppdaterad form av samhället (där kvinnor idag kan ägna sig åt de intressen de vill i större utsträckning) och en naturlig del av vardagen. Deltagarna var överens om att det digitala mediet podcast om true crime fyllde flera viktiga samhälleliga (eller kulturella) roller. Informanterna hävdade att om kvinnor lyssnar på poddar om sanna brott, kan de lära sig mer om verkligheten i världen vi lever i och undvika att upprepa tidigare misstag. Genom sin true crime-konsumtion kunde de utvidga sitt vetande och sin förståelse kring att själva inte utsättas för brott.

Flera av informanterna var också intresserade av domstolsprotokoll, utredningar och rättegångar – de ville veta mera om hur samhället ser ut. De värdesatte dessutom narrativet i krimipoddarna och möjligheten att diskutera fallen. Flera av deltagarna kände också igen sig i olika typer av händelser om de själva varit med om något svårt eller jobbigt. Deltagarna verkade föredra poddformatet just på grund av smidigheten och att de kunde göra andra saker

samtidigt och lägga ned den tid de ville, utan att behöva åsidosätta andra sysslor som att utföra hushållsarbete eller ta sig från en plats till en annan. Att poddlyssnandet är en del av den vardagliga aktiviteten.

Krimpoddpubliken väljer sina berättelser utifrån specifika mål och syften, och använder media för att tillfredsställa sina egna behov och önskemål. Mina resultat visar även på att kvinnorna i studien konsumerar true crime för att de är detaljorienterade och vill ha kontakt med berättelsen. Samtidigt erbjuder diskussionsforum mobilitet och bekvämlighet att diskutera berättelserna vidare. Kvinnornas engagemang ökar även med tillägg av visuella komponenter. Det verkar dessutom finnas en dragning till att förstå motivationen bakom fruktansvärda våldshandlingar, och på ett sätt kanske utforska en rädsla i en mer kontrollerad miljö – att dyka in i det mänskliga psykets mörkare sida, men på sin fritid under mer ”lättisamma” förhållanden.

Det tåls att argumentera för att intresset för negativ information på ett sätt är en biprodukt av de deltagande kvinnornas överlevnadsmekanismer. Morbid nyfikenhet var enligt resultaten en stor faktor i deltagarnas podcastkonsumtion av true crime och stämmer bland annat överens med tidigare studier, att ur en evolutionär synpunkt har morbid nyfikenhet sannolikt en skyddande överlevnadsfunktion bland kvinnor som är oroliga att falla offer för brott. Genom att uppmärksamma negativa händelser blir människor mer vaksamma och känsliga inför saker som kan skada dem (Harrison & Fredrick, 2020; Vicary & Fraley, 2010; Oosterwijk, 2017).

Förutom att morbid nyfikenhet fungerar som en skyddande funktion, agerar den också i egenskap av en sensationsupplevelse hos deltagarna. Professor Marvin Zuckerman beskrev redan 1984 att morbid nyfikenhet erkänns i det konventionella samhället som en blandning av tvång, spänning och rädsla, vilket indikeras av en längtan efter att vara medveten om makabra ämnen som död och terror (Zuckerman, 1984). Så även om morbid nyfikenhet kan skapa negativa känslor som rädsla och sorg, har den i slutändan en skyddande funktion hos deltagarna. Skyddsfunktionen appliceras och har en spänningssökande effekt. För att sammanfatta Oosterwijk (2017) var informanterna nyfikna på negativa stimuli eftersom dessa stimuli tillåter dem att skaffa sig kunskap om världen i stort.

Analysen av min studie resulterade även i att teorin om avvikelser på fritiden inte var en primär faktor till varför mina deltagare väljer, eller inte väljer att konsumera brottsinnehåll på

sin fritid. Resultat från intervjuerna i samband med det teoretiska ramverket avvikande fritid visade därmed på att deltagarna inte såg konsumtionen av sanna brottsmedier som en avvikande aktivitet. Utifrån mina resultat stämde inte skälen till varför deltagarna skulle välja att lyssna på sanna brottsmedier på fritiden med vad jag hade läst i litteraturen. De deltagande kvinnorna kunde förstå delar av ramverket och diskutera kring varför det inom vissa aspekter kunde tyckas vara avvikande, men de höll inte med om det själva och kände i motsats till exempelvis Radways (1984) informanter, inte någon skuld över att ägna sig åt ett ämne som av vissa kan anses vara tabu och konstigt.

Emellertid kan teorin appliceras på den tidigare forskningen där Raymen och Smith (2016) belyser att avvikande former av fritid uppstår av den tidlösa, naturliga önskan att söka spänning och nöje i vardagen. Och att dragningen av att uppleva tillfredsställelse av att konsumera elände inte ska dementeras (Atkinson och Rodgers, 2015), vilket kvinnorna i studien inte har gjort. Emellertid höll de inte med om delar av ramverket och ansåg inte sin egen konsumtion vara moraliskt osund, utan att fascinationen för kvinnlig konsumtion av våldsmedier har suddat ut gränserna över vad som är tabu och inte över tid i digitaliseringens fotspår.

Det som blivit tydligt för mig under den här studien är att true crime-podden är mer än bara en populär genre och ett stycke underhållning. Snarare visar min forskning att kvinnor som lyssnar på krimpodden använder sig av denna medieform för att skapa en mening i sin vardag och öka en medvetenhet kring sin utsatthet i samhället, både för sig själva och andra kvinnor.

Sist men inte minst, har podcasten skapat en ny plattform för journalistisk rapportering som ger journalister möjlighet att vända sig till en mer nischad publik. Publiken har nu med hjälp av undersökande journalister verktyg att engagera sig i brott, vilket inte var möjligt i samma utsträckning innan digitaliseringen. Journalister kan nu föra en ny form av bekännelsejournalistik och ges frihet att utforska frågor mer på djupet. Podcasten som den nya formen av ljudjournalistik är inte begränsad av traditionella journalistiska metoder (så som tidsramar och utrymme) och har skapat ett spännande alternativ till traditionella medier. Det skulle kunna gå att argumentera för att true crime-podden har blivit en del av en ny form av transparent journalistik, som på ett nyskapande sätt upplyser publiken om ”världens allvarligaste ämne”. Uppkomsten av podcasts har även banat väg för medborgar/gräsrotsjournalistik i högre utsträckning, där lyssnarna är med och analyserar och

sprider händelserna som rapporteras. Avslutningsvis kan man även resonera kring att podden är en förlängning av journalistiskt berättande, där man primärt betonar dramatik snarare än enbart objektiva, aktuella nyheter. Berättelsen hamnar då i luppen framför själva ”nyheten” i sig, där podcasten blir en aktiv aktör i journalistikens utveckling i sitt sätt att berätta och rapportera om olika typer av händelser – en möjlighet för journalister att modernisera branschen och hålla den flytande i digitaliseringspoolen.

För att sammanfatta slutsatsen behöver det nämnas att denna studie ger insikter som inte testats tidigare i särskilt stor utsträckning. Bedömningen av hur kvinnors motivation och intentioner bakom deras poddkonsumtion kan påverkas av personliga egenskaper (baserad på användnings- och tillfredsställelseteorin) är ett relativt unikt tillvägagångssätt jag hoppas kunna berika tidigare forskning med ny information. Sammantaget gav denna studie en genomarbetad beskrivning av utvalda kvinnors podcastkonsumtionsbeteende och motiven bakom det. Dessutom visade den att deltagarnas eftersökta användningsområden och tillfredsställelser är kopplade till valet av att konsumera true crime som en podcastgenre. Denna studie betonade vikten av podcasten och dess uppkomst inom journalistiken i allmänhet, och de existerande och verkande motiven bakom utvalda kvinnors true crime-konsumtion i synnerhet.

6.1 Förslag till framtida forskning

Den här studien behandlar som sagt ett fenomen det egentligen finns relativt lite forskning om. Emellertid känns möjligheterna att vidare studera ämnet på vara väldigt omfattande. Eftersom jag fokuserar på kvinnliga lyssnare intervjuade jag inte män som lyssnar på podcasts om sanna brott. Detta skulle vara intressant att utforska i framtida studier. Framtida forskning skulle med det sagt även kunna innefatta en bredare diskussion kring sociala faktorer och eventuella könsskillnader. Det hade också varit intressant att titta närmare på den betydande skillnaden mellan män och kvinnor i hur ofta de konsumerar sanna brottsmedier, och fler faktorer till varför män inte gör det i samma utsträckning som kvinnor.

Vidare skulle kvalitativa intervjuer kombinerade med observationer eller kvantitativa metoder kunna vara av intresse för att få fram mer statistiskt mätbara resultat att jämföra med. Exempelvis lyssnarstatistik på specifika avsnitt. En annan tanke är att använda sig av ett större urval och även av flera true crime-poddar, och också ta med intervjuer med podcastkreatörer. Det skulle även kunna vara givande att intervjua anhöriga till brottsoffer för att se om studien

fått ett annat utfall. Ett förslag på ytterligare ett ämne för vidare forskning är även att jämföra poddarna sinsemellan och se vad det finns för likheter och skillnader. Ett annat förslag skulle kunna vara att även jämföra kvinnor som inte är stora konsumenter av true crime, och hur de skulle förhålla sig till frågorna i denna studie. Om deras rädsla för att utsättas för brott hade varit högre eller lägre i och med att de i samma utsträckning inte exponeras för den ständiga informationen rörande våldsbrott mot kvinnor. Och slutligen, en separat studie med enbart brottsoffer som är intresserade av true crime utifrån en annan subjektiv synvinkel.

7. Referenslista

- Ahrne, G., & Svensson, P. (2015). *Handbok i kvalitativa metoder 2*. Stockholm: Liber.
- Aluja-Fabregat, A. (2000). Personality and curiosity about TV and films violence in adolescents. *Personality and Individual Differences*, 29(2), 379-392.
- Arntfield, M., & Williams, D. J. (2018). An Unlikely Retirement: The 2017 Las Vegas Massacre as an Exercise in Project-Based Deviant Leisure. *Homicide Studies*, 22(4), 410–421.
- Atkinson, R., & Rodgers, T. (2015) ‘Pleasure Zones and Murder Boxes: Online Pornography and Violent Video Games and Zones of Cultural Exception’. *British Journal of Criminology*.
- Barton, K. M. (2009). Reality television programming and diverging gratifications: The influence of content on gratification obtained. *Journal of Broadcasting & Electronic Media*, 53(3), 460-476.
- Baumeister RF, Bratslavsky E, Finkenauer C, Vohs KD. Bad is stronger than good. *Rev Gen Psychol*. 2001.
- Becker, H. (1971). *Sociological work*. Chicago: Aldine.
- Berger, A. A. (2016). *Media and communication research methods: An introduction to qualitative and quantitative approaches (4th ed)*. Thousand Oaks, CA: SAGE.
- Berry, R. (2016). Part of the establishment : reflecting on 10 years of podcasting as an audio medium. *Convergence: The International Journal of Research into New Media Technologies*, 22(6), 661–671.
- Berry, R. (2015). “A Golden age of Podcasting? Evaluating Serial in the Context of Podcast Histories.” *Journal of Radio & Audio Media* 22 (2): 170–178.
- Biressi, A. (2004). Inside/out: private trauma and public knowledge in true crime documentary. *Screen*, 45(4), 401-412.
- Bjornstrom, E. E. S., Kaufman, R. L., Peterson, R.D. & Slater, M. D. (2010). Race and ethnic representations of lawbreakers and victims in crime news: A national study of television coverage. *Social Problems*, 57(2), 269–293.
- Blumler, J. G., & Katz, E. (1974). The uses of mass communication. *Newbury Park, CA: Sage*.
- Boling, K. S. (2020). Fundamentally Different Stories That Matter: True Crime Podcasts and the Domestic Violence Survivors in Their Audiences. *Scholar Commons*.
- Boling, K & Hull, K. (2018). Undisclosed Information— Serial Is My Favorite Murder: Examining Motivations in the True Crime Podcast Audience. *Journal of radio & audio media*, 25(1), pp.92–108.

- Bottomley, A. J. (2015). Podcasting: A decade in the life of a “new” audio medium: Introduction. *Journal of Radio & Audio Media*, 22, 164–169.
- Bra Podcast* (u.å.)Sveriges mest populära podcasts <https://brapodcast.se/>
- Braun, V. & Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. *Qualitative research in psychology*, 3, 77-101
- Brooks, A. L., & Churchill, E. F. (2007). Knowing me, knowing you: A case study of social networking sites and participant recruitment. Workshop Proposal Revisiting Research Ethics in the Facebook Era: Challenges in Emerging *CSCW Research* (pp. 1-5).
- Browder, L. (2006). Dystopian romance: True crime and the female reader. *The Journal of Popular Culture*, 39(6), ss. 928–953.
- Bruzzi, S. (2016). Making a genre: The case of the contemporary true crime documentary. *Law and Humanities*, 10(2), ss. 249-280.
- Bryman, A. (2018). *Samhällsvetenskapliga metoder. 3:e upplagan*. Stockholm: Liber AB.
- Buss, D. M. (2005). The murderer next door: Why the mind is designed to kill. *New York: Penguin*.
- Byrnes, T. (1998). Writing Bestselling True Crime and Suspense: Break into the Exciting and Profitable Field of Book, Screenplay, and Television Crime Writing. *Rocklin, CA: Prima Publications*.
- Cassibry, K. (2019) What's the Deal with True Crime Obsession? 29 August 2017. *Inpathy*. 9 December.
- Caufield, J. (2022). How to Do Thematic Analysis | A Step-by-Step Guide & Examples. *Scribbr*.
- Cavalcante, A., Press, A., & Sender, K. (2017). Feminist Reception Studies in a Post-Audience Age. Returning to Audiences and Everyday Life. *Routledge*.
- Chan-Olmsted, S., & Wang, R. (2022). Understanding podcast users: Consumption motives and behaviours. *Sage*.
- Childs, C. (2021). Is Your Love of True crime Impacting Your Mental Health? *Clevelandclinic.org*.
- Chung, M., & Kim, H. (2015). College students' motivations for using podcasts. *Journal of Media Literacy Education*, 7(3), 13-28.
- Condous, O. (2021). Podcasts give journalists a platform for a new style of reportage. *The City Journal*.
- Conway, J. C., & Rubin, A. M. (1991). Psychological predictors of television viewing motivation. *Communication Research*, 18(4), 443-463.

- Cron L. (2012). *Wired for story: the writer's guide to using. Brain science to hook readers from the very first sentence.* New York (NY): Ten Speed Press.
- Dalrymple, A. (2019). *The Rise of Podcast Journalism. Exploring the new media phenomenon.* Cherwell.
- De Maeyer, J. (2017). Podcasting Is the New Talk-Radio. The intimacy of the format has the potential to make listeners feel things—and emotional resonance affects how people perceive information. *The Atlantic*.
- Depner, C. (1981). Towards the further development of feminist psychology. Paper presented at the mid-winter conference of the Association for Women in Psychology, Boston.
- Dinas, P. (1998). Interview. *Writing Bestselling True Crime and Suspense: Break into the Exciting and Profitable Field of Book, Screenplay, and Television Crime Writing.* Ed. Tom Byrnes. Rocklin, CA: Prima Publications, 253–60.
- Duelli Klein, R. (1983). How to do what we want to do: thoughts about feminist methodology. In Gloria Bowles & Renate Duelli Klein (Eds.), *Theories of women's studies* (pp.88-105). London: Routledge and Kegan Paul.
- Eriksson-Zetterquist, U., & Ahrne, G. (2015). Intervjuer. I G. Ahrne & P. Svensson (Red.), *Handbok i kvalitativa metoder* (s. 34-54). Stockholm: Liber AB.
- Eschholz, S., Chiricos, I., & Gertz, M. (2003). Television and fear of crime: Program types, audience traits, and the mediating effect of perceived neighbourhood racial composition. *Social Problems*, 50, 395–415.
- Finch, J. (1984). It's great to have someone to talk to: The ethics and politics of interviewing women. In Colin Bell & Helen Roberts (Eds.), *Social researching: politics, problems, practice* (pp.70-88). London: Routledge.
- Finn, S. (1992). Television addiction? An evaluation of four competing media-use models. *Journalism Quarterly*, 69, 422–435.
- Greed, C. (1990). The professional and the personal. A study of women quantity surveyors. In Liz Stanley (Ed.), *Feminist praxis* (pp.145-155).
- Greene, K., & Krcmar, M. (2005). Predicting exposure to and liking of media violence: A uses and gratifications approach. *Communications Studies*, 56(1), 71-93.
- Hall, S. (2012) *Theorising Crime and Deviance: A New Perspective.* London. Sage.
- Hancock, D., & McMurtry, L. (2017). “Cycles upon cycles, stories upon stories”: contemporary audio media and podcast horror’s newfrights. *Palgrave communications*, 3(1), ss.1–8.
- Harrison, M., & Frederick, E. (2020). Interested in serial killers? Morbid curiosity in college students. *Current psychology* (New Brunswick, N.J.).

Hartsock, N. C. M. (1983). The feminist standpoint: Toward a specifically feminist historical materialism. In *Feminist theory reader*, edited by Carole R. McCann and Seung-kyung Kim, 354-369. New York: Routledge.

Hermes, Joke O. K. E. (2014). "Rediscovering Twentieth-Century Feminist Audience Research." In *The Routledge Companion to Media and Gender*, edited by Cindy Carter, Lisa McLaughlin and Linda Steiner, 61–70. New York: Routledge.

Herzog, H. (2004). "On Borrowed Experience: An Analysis of Listening to Daytime Sketches." In *Studies in Philosophy and Social Science*, edited by J. D. Peters and P. Simonson, 139–166. Lanham, MD: Rowman and Littlefield.

Hodo, C. (2019). Why podcasting is the next wave of journalism and true crime reporting. *Local profile*.

Internetstiftelsen. (2020). Svenskarna och internet 2020, s 81. [PDF]

Jayarathne, T. (1983). The value of quantitative methodology for feminist research. In Gloria Bowles & Renate Duelli Klein (Eds.), *Theories of women's studies* (pp.140-162). London: Routledge and Kegan Paul.

Jenkins, H. (2000). Reception theory and audience research: The mystery of the vampire's kiss. *Reinventing film studies*.

Jensen, K. B. (1987). Qualitative audience research: Toward an integrative approach to reception. *Critical Studies in Mass Communication*, 4(1987), 21-36.

Katz, E. (1959). Mass communications research and the study of popular culture: An editorial note on a possible future for this journal. *Studies in Public Communication*, 2, 1-6.

Katz, J. (1987). What makes crime "news"? *Media, Culture & Society*. 9(1): 47–75.

Krause, D., and Bueno, O. (2007). "Scientific Theories, Models, and the Semantic Approach," *Principia*, Vol. 11, No. 2, pp. 187-201.

Krcmar, M., & Greene, K. (1999). Predicting exposure to and uses of violent television *Journal of Communication*, 49, 25–45.

Kvale, S., & Brinkmann, S. (2014). *Den kvalitativa forskningsintervjun*. (Tredje [reviderade] upplagan). Lund: Studentlitteratur.

Lindlof, T., & Taylor, B. *Qualitative Communication Research Methods*. Front Cover. SAGE, 2011 - *Language Arts & Disciplines* – 377 pages.

Livingstone, S., Allen, J., & Reiner, R. (2001). Audiences for crime media 1946-91: A historical approach to reception studies. *The Communication Review*, 4(2), 165- 192.

McClung, S., & Johnson, K. (2010). Examining the motives of podcast users. *Journal of Radio & Audio Media*, 17(1), 82-95.

McCracken, G. (1988). *The Long Interview*. Sage University Paper Series on Qualitative

Research Methods, Vol. 13. Beverly Hills, CA: Sage.

McQuail, D. (1984). With the benefit of hindsight: Reflections on uses and gratifications research. *Critical Studies in Mass Communications*, 1(2), 177-193.

McQuail, D. (1987). *Mass communication theory: An introduction* (2nd ed.). London: Sage.

McQuail, D., Blumler, J. G., & Brown, J. (1972). The television audience: A revised perspective. In D. McQuail (Ed.), *Sociology of Mass Communications* (pp. 135-165). Middlesex, England: Penguin.

Mings, S.M. (1997). Uses and gratifications of online newspapers: A preliminary study. *The Electronic Journal of Communication*, 7(3).

Nationalencyklopedin (u.å.). True crime.
<http://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/lång/true-crime>.

Nationalencyklopedin (u.å.) Poddsändning.
<https://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/lång/poddsändning>

Nee, R. & Santana, A. (2021). Podcasting the Pandemic: Exploring Storytelling Formats and Shifting Journalistic Norms in News Podcasts Related to the Coronavirus. *Journalism Practice*.

Newman, N. (2019). Podcasts: Who, Why, What, and Where? A report by *Flamingo* commissioned by the Reuters Institute for the Study of Journalism, Oxford University.

Nováčiková, D. (2021). Podcasts as a (re)discovered genre and dynamically developed media convergence example. Conference: 14th annual International Conference of Education, Research and Innovation.

O'Keefe, G.J., & Sulanowski, P.K. (1995). More than just talk: Uses, gratifications, and Telephone. *Journalism and Mass Communication Quarterly*, 72(4), 922-933.

Oakley, A. (1981). Interviewing women: a contradiction in terms. In Helen Roberts (Ed.), *Doing feminist research* (pp.0-62). London: Routledge & Kegan Paul.

Oosterwijk, S. (2017). Choosing the negative: A behavioral demonstration of morbid curiosity. *PloS One*, 12(7), E0178399.

Palmgreen, P. (1984). Uses and gratifications: A theoretical perspective. *Communication Yearbook*, 8, 20-55.

Papacharissi, Z., & Rubin, A. M. (2000). Predictors of Internet use. *Journal of Broadcasting & Electronic Media*, 44(2), 175–196.

Parameswaran, R. (1999). Western romance fiction as English-language media in Postcolonial India. *Journal of Communication*, 49(3), 84-105.

Perks, L. G., & Turner, J. S. (2019). Podcasts and productivity: A qualitative uses and gratifications study. *Mass Communication and Society*, 22(1), 96-116.

Pinkerton, K., & Zhou, S. (2007). Effects of morbid curiosity on perception, attention, and reaction to bad news. *The University of Alabama McNair Journal*, 7, 129-143.

Poddindex. (u.å. b)Spöktimmen.<https://www.poddindex.se/podcasts/479>.

Priest, S. H. (2010). *Doing media research: An introduction (2nd ed)*. Thousand Oaks, CA: SAGE Publications, Inc. Publications, Inc.

Radway, J. (1984). *Reading the romance: Women, patriarchy, and popular literature*. Chapel Hill: University of North Carolina Press.

Raymen, T. & Smith, O. (2017). Lifestyle gambling, indebtedness and anxiety: A deviant leisure perspective. *Journal of Consumer Culture*.

Roy, S. K. (2008). Internet uses and gratifications structure. *The Icfaian Journal Of Management Research*, 6(12).

Rubin, A. M. (1993). Audience, activity, and media use. *Communication Monographs*, 60(1), 98-105.

Rubin, A. M. (1994). Media uses and effects: A uses-and-gratifications perspective. In J. Bryant & D. Zillmann (Eds.), *Media effects: Advances in theory and research* (pp. 417- 436). Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates, Inc. 100.

Rubin, A. M. (2009). Uses-and-gratifications perspectives on media effects. In Bryant, J. & Oliver M. B. (Eds.), *Media effects advances in theory and research* (pp. 165-184). New York, NY: Routledge.

Ruggiero, T. E. (2000). Uses and gratifications theory in the 21st century. *Mass Communication & Society*, 3(1), 3-37. See also *Communication Abstracts*, 23(5).

Sacks, S. (2017). Let's Get Comfy and Cozy and Cuddle Up and Talk About Murder:" My Favorite Murder and the New True Crime. *Scholars' Bank*.

Santana, A. D., and D. M. Dozier. (2019). "Mobile Devices Offer Little In-Depth News: Sensational, Breaking and Entertainment News Dominate Mobile News Sites." *Journalism Studies* 13 (9): 1106–1127. SEP

Shaw, R. L. (2004). Making sense of violence: A study of narrative meaning. *Qualitative Research in Psychology*, 1(2), ss.131-151.

Shim, H. (2014). "Narrative Journalism in the Contemporary Newsroom: The Rise of New Paradigm in News Format?" *Narrative Inquiry* 24 (1): 77–95.

Skolnik, J. (2017). I Survived Domestic Violence. Now I'm Drawn to True Crime Podcasts. *The New York Times*.

Smith, P. (2018). This Is Your Brain On True Crime Stories. *Huffington Post*.

Sparks, G. (2010). Prof explains the science behind 'a good scare. *Purdue*.

Spinelli, M., & L. Dann. (2019). *Podcasting: The Audio Media Revolution*. London:

Bloomsbury Academic.

Stahl, M. (2017). Why True Crime and Podcasts Were Made for Each Other. *Rolling Stone*.

Stodolska, M., Berdychevsky, L., & Shinew, K. (2019). Gangs and Deviant Leisure. *Leisure Sciences*, 41(4), 278–293.

Sundar, S. S., & Limperos, A. M. (2013). Uses and Grats 2.0: New Gratifications for New Media. *Journal of Broadcasting & Electronic Media*, 57(4), 504-525.

Traylor, C. M. (2019). “Serialized Killing: Usability and User Experience in the True Crime Genre”. *Cardinal Scholar*.

van Zoonen, L. (1994). Gender and media reception. *Feminist media studies*.

van Zoonen, L. (1992). A Feminist Theory and Information Technology. *Media, Culture and Society* 14(1): 9± 30

van Zoonen, L. (2001). Feminist Internet Studies. *Feminist media studies*.

Vetenskapsrådet (2002) Forskningsetiska principer inom humanistisk-samhällsvetenskaplig forskning. Stockholm.

Vicary, A & Fraley, C. (2010). Captured by True Crime: Why Are Women Drawn to Tales of Rape, Murder, and Serial Killers? *Social Psychological and Personality Science*, 1(1), ss. 81-86.

Weaver, J. B. (1991). Exploring the links between personality and media preferences. *Personality and Individual Differences*, 12, 1293–1299.

Weber, J. (2020). The Uses and Gratification Theory Applied to Podcasts How Age and Cultural Background Impact a Person’s Podcast Consumption. *Sage*.

Westwood One. Westwood One’s Podcast Download Fall 2020 Report. In WestWood One.

Widerberg, K. (2002). *Kvalitativ forskning i praktiken*. Libris.

Williams, D. J. (2009). Deviant Leisure: Rethinking ‘The Good, the Bad, and the Ugly. *Leisure Sciences*, 31(2), 207–213.

Williams, K. (2020). Confessional journalism and podcasting. *Journalism Education*,. Volume 9.

Zuckerman, M. (1984). Sensation seeking: A comparative approach to a human trait. *Behavioral Brain Science*, 7, 413-471.

Zuckerman, M., & Litle, P. (1985). Personality and curiosity about morbid and sexual events. *Personality and Individual Differences*, 7(1), 49-56.

8. Bilagor

Bilaga 1

Informationsbrev, podcastkonsumenter

Hej. Jag studerar journalistik på enheten för journalistik, medier och kommunikation (JMK) på Stockholms universitet. Just nu håller jag på att samla in underlag för min masteruppsats som handlar om att undersöka varför kvinnor är en dominerande målgrupp i konsumtionen av true crime via mediet podcast, och vad det är för faktorer som döljer sig bakom detta intresse. Jag kommer främst att beröra frågor om varför du lyssnar på true crime, vad som lockar dig till att lyssna, samt hur du upplever informationen du tar del av samtidigt som du lyssnar.

Intervjun kommer att ta ungefär 30 minuter via inspelning. Du kommer att vara anonym och det insamlade materialet kommer endast att användas i vetenskapligt syfte för denna studie. Inspelningarna kommer att raderas efter uppsatsens inlämningsdatum. Ditt deltagande är frivilligt och du har rätt att avbryta din medverkan om så önskas. Har du ytterligare frågor, tveka inte att kontakta mig.

Bilaga 2

Intervjuguide, podcastkonsumenter

- Godkänner du att dina svar används i denna studie?
- Vad heter du, hur gammal är du och vad jobbar du med? Vad har du för utbildning?
- Varför tror du att kvinnor attraheras av true crime-genren?
- Vilken form av true crime gillar du bäst? Och varför inte (om så är fallet) skönlitteratur?
- Varför tror du att det är i synnerhet kvinnor som är de största konsumenterna av true crime-podcasts?
- Tror du att true crime på något sätt hjälper dig i vardagen?
- Tror du att det finns några psykologiska faktorer bakom?
- Vad är det som driver dig till att fortsätta lyssna på true crime?

- Vad anser du om det visuella?
- Varför tror du (om så är fallet) att du konsumerar true crime som underhållning?
- Anser du att denna konsumtion kan vara avvikande?
- Gillar du mest lösta eller olösta fall?
- Umgås du med andra som delar samma intresse?
- Kan det som händer andra ge dig någon form av kunskap?
- Kan man relatera till personerna i berättelserna?
- Tror du att true crime har blivit mer socialt accepterat?
- Vad är det som är så spännande med just podcasts?
- Har du något mer att tillägga?